

DELK
150 ÅR

2
0
2
2

Underveis

TRENGER DU
VIRKELIG MER
PENGER?

**Nye utsendinger
reiser til
Madagaskar**

SAMARBEIDSRÅDET
SAMLET FOR
FØRSTE GANG

KNUT GRYTNES

**Ser Guds
storhet i
naturens
detaljer**

Innhold

6

Det nye samarbeidsrådet samlet

14

Bestemor med bein i nesa

20

Portrett av Knut Grytnes

30

Viktigheten av sommerleir

- 2 Ledere
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 9 Min salme
- 10 Tilsynsmannens perspektiv
- 12 Nytt fra menighetene
- 16 Fordypningsidene / Trenger du virkelig mer penger?
- 18 Møte- og gudstjenestelisten

- 23 Diakonispalten
- 24 Misjonssidene / Nye utsendinger
- 26 DELK Together
- 28 Hva skjer på Sankthansstevnet?
- 31 Podkastanbefalingen
- 32 Barnas side / Les for barna
- 34 Slekters gang / Adresselister
- 36 Program til Sankthansstevnet

Gå derfor ut ... lær dem å sette det ufødte barns verdi høyt!

Bertil Andersson / tilsynsmann

24.–26. juni samles vi til jubileumsstevne under temaet *Gå derfor ut!* Oppdraget henger nøye sammen med Jesu ord om å undervise alt Herren har befalt.

Kirkens oppdrag til å gå ut og undervise har nylig blitt aktualisert i forbindelse med abortsaken. Saken har blusset opp her hjemme, på bakgrunn av nye lovforslag om selvbestemt abort og kamp for abortrettigheter i USA.

I Bibelen leser vi: «Du så meg den gang jeg var et foster. I din bok er alt skrevet opp. Mine dager ble dannet før en eneste av dem var kommet» (Salme 139,16). Slik er menneskets verdi fastsatt og beskyttet av Skaperen. Jesus – som sann Gud og sant menneske – var selv et foster i Marias liv i ni måneder.

Han har vist oss hvor høyt Gud vurderer menneskeliv, ved å gi sitt liv for at vi skal leve.

Det femte bud er forklart slik i katekismen: «Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke skader vår neste eller gjør ham noe vondt, men hjelper og støtter ham når liv og helse er i fare». Dette står i dyp kontrast til at mer enn 10.000 små menneskebarn mister livet hvert år – innenfor rammen av norsk helsevesen – på bakgrunn av dagens inhumane og ugudelige abortlov.

Mange kvinner er presset og i stor nød på grunn av graviditeter som ikke var planlagt. De trenger all den hjelp og støtte de kan få. Derfor, når vi taler imot fri abort, påtar vi oss også en moralsk forpliktelse til å gi støtte og

veiledning til å bære frem barnet. Ikke minst trenger fedrene veiledning for å kunne ta ansvar og være til støtte.

Å ta livet av de små barna i mors liv er ingen god løsning på utfordringene. Vi skal søke andre alternativ som ivaretar menneskeverdet for de aller minste og svakeste blant oss. Som kirke er vårt oppdrag å veilede i tråd med Bibelen og reise oss mot urett, mens vi ivaretar de aller svakeste. Samtidig skal vi forkynne tilgivelse og oppreising for de som vender seg til Herren i sin nød etter en provosert abort.

Med ønske om en velsignet sommer!

Innflytter til et land

Erling Rantrud / redaktør

Det er dagen før 17. mai når jeg skriver denne lederen. Dagen for frihet og fred. Det følgende er en klisje, men alle gode klisjeer har blitt til av en grunn. Vi har det godt i dette landet! Denne våren har vi igjen blitt smertelig klar over at fred og frihet ikke er en selvfølge for alle. For noen år siden kom flyktningene fra Syria. I det stille og i det skjulte kommer det fremdeles flyktninger fra Nord-Afrika over Middelhavet til Europa i farlige små gummiåter. I år kommer det flyktninger fra Ukraina. Verden står aldri stille.

Vi nyter så godt av vår frihet og fred at det er vanskelig å forestille seg hvordan det ville være å måtte flykte. For de fleste av oss er flyktningestrøm og krise godt skjult bak TV-boksen. Det er alltid noen som får situasjonen tett på livet, men nordmenn flest kan holde det vonde på trygg avstand. Jeg vet ikke hvordan våre DELK-menigheter blir påvirket av nye flyktninger til landet vårt. Har du kontakt med noen? Kjenner du noen som er tett på?

En ting er i alle fall sikkert. Den dagen du møter en flyktning på kirketrappen, som kollega, som klassekamerat eller nabo, skal du ikke være likegyldig. Det kan hende du kan bidra med noe praktisk, men først og fremst skal vi være med-mennesker. Det er når mennesker blir møtt med kjærlighet at fred og frihet kan gro. Herren selv er vårt eksempel.

«Han gjør rett mot farløse og enker og elsker innflytterne i landet, så han gir dem mat og klær. Dere skal elske innflytterne, for dere var selv innflyttere i Egypt.»

5. Mosebok 10.18–19

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.
Bladet et trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.
Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.
Bladet finansieres med gaver.
www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsman Bertil Andersson
Tlf. 45 48 22 30
bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47
erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø
Tlf. 97 16 93 22
torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer

Anne Martha Askjer Kjær
Mette Brix Dyrvolden

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Erling Rantrud

Distribusjon

DELK-kontoret
Telefon: 33 35 93 50
underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
delk@delk.no
Konto-nr. 3000 27 13949
ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Innholdsrik sommer

Sommeren nærmer seg, og hva er vel bedre enn å ta med seg litt godt lesestoff inn i den? Enten du skal på båttur, sitte i hagen, være hjemme i sofaen en regnværsdag eller reise et sted, mener vi i redaksjonen at Underveis er et godt blad å ha med seg.

Dette bladet

I dette nummeret kan du lese om hvordan vårt første samarbeidsråd gikk for seg. **Olaf Engestøl** skriver inspirerende og ørlite grann utfordrende om hva vi vil med pengene våre på Fordypnings-sidene. Du får bli kjent med natur- og bibelentusiast **Knut Grytnes** i portrettet. På Misjonssidene får du høre om hvorfor **Sigrid** og **Kristoffer Hansen-Ekenes** reiser fra Oslo til Madagaskar og hva de skal gjøre der. Og ikke minst får du lese om hva som skjer på Sankthansstevnet denne sommeren.

Foto: Erling Rantrud

Gud viser sin storhet gjennom små detaljer i naturen. Ta deg tid i sommer til å se! Dette er Tiriltungeblåvinge icarus.

Nye ansettelser

Det skjer stadig noen endringer og nye ansettelser her og der. Nytt siden sist er at HS har vedtatt å ansette **Olaf Engestøl** som prest i den nye menigheten på Jæren etter at menigheten har kalt Olaf til tjeneste der. **Håkon Valen-Sendstad** tiltrer som prest i Ryenberget menighet etter Kristoffer Hansen-Ekenes og starter opp til høsten.

Olaf
Engestøl

Håkon
Valen-Sendstad

Sammen etter åpning

Denne våren har båret preg av at vi igjen kan samles til gudstjenster og aktiviteter. Dette har vært, og er, spesielt verdifullt for barn og unge. Vanligvis skriver vi om en enkelt skole av gangen på skolesidene. Denne gangen får du en liten reportasje fra da de største barna fra alle DELKs skoler møttes en vårdag i mai til DELK Together!

Vi i redaksjonen er som alltid glad for innspill til bladet, ris eller ros. Send gjerne en mail til redaktør erling.rantrud@delk.no med dine tanker.

God lesing og riktig god sommer!

Følg meg!

ANDAKT / ODD GJERPE, LEDER AV HOVEDSTYRET

Illustrasjon: depositphotos.com

Hva får to tenåringsbrødre til helt plutselig å forlate fiskeredskaper de har investert i og karrieren de har planlagt, bare fordi en fremmed går forbi, stopper og sier «Følg meg»? (Matt 4,19)

At han i tillegg sier «så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!» må da være en mager trøst, når de vet at fiskebåten de har anskaffet garantert vil bli ubrukelig der den blir liggende lenge på land, og garna vil råtne i solsteken.

Så gjør altså Peter og Andreas allikevel dette; de følger med Jesus, der og da. Hvorfor? Det har jeg mange ganger spurt meg selv om.

Jeg tror noe av svaret må være dette: De to brødrene hører den treenige Guds stemme denne dagen, som en god blanding av den myndige Gud Fader, Den hellige ånds varme og Jesu kjærlige omsorg. De to blir ikke spurt om teologisk ståsted eller hvordan de lever. Det visste Gud på forhånd. Verken tro eller gjerning var bakgrunn for at Jesus stopper ved disse to brødrene.

Slik er det også når Han kaller oss. Når noen lytter til Guds stemme, kommer mennesker i bevegelse. Selv Adam som kjente på skammen over å ha vendt Gud ryggen, kom fram når Gud kalte. Mange har nok tenkt

**Når noen lytter
til Guds stemme,
kommer mennesker
i bevegelse.**

at Gud i sinne løp rundt i Edens hage, for å fakke Adam etter hans ulydighet. Men vi har Guds eget ord på at dette er et feil bilde. Gud elsket Adam, og han elsker oss mens vi ennå er syndere! (Rom 5,10)

Et annet aspekt ved Jesu ordre «Følg meg» kan vi lese i Johannes 15: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere». Vi tenker ofte at vi har bestemt oss for å følge Jesus. Og det er bra, det. Men, det er heldigvis ikke slik det foregår. Før vi var i stand til å forstå, kom Jesus inn i våre liv. Den treenige Gud la sin hånd på oss i dåpen. «Jeg har kalt deg ved navn, du er min» (Jes 43,1).

La oss takke for at Gud elsket oss først, og at han kalte oss før vi selv tenkte i de baner! Og for at han utrustrer oss til tjeneste! Det er Hans verk alt sammen!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

• De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
• Den augsburgske konfesjon
• Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Spennende og nytt samarbeid på tvers av kirkevegger

Samme året som DELK feirer sitt 150-årsjubileum, møttes det nye samarbeidsrådet for første gang. Omkring 50 personer fra alle DELKs menigheter var samlet i to dager i Bjerkely kirke. Det var mye forventning å spore denne solfylte fredagen i mars.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Først litt historie

På forrige generalforsamling ble det vedtatt å gjøre noen endringer i DELKs styringsstruktur. Vi har de siste årene hatt tre styrende organer i DELK. Disse har vært hovedstyret (HS), med administrasjon, strategi og økonomi som hovedansvar, rådsrådet (RM) bestående av eldste og prester fra alle våre menigheter med lærespørsmål som sitt hovedansvar. På toppen i strukturen har vi generalforsamlingen (GF). GF består av delegater fra DELKs menigheter og har myndighet til å gjøre endringer i grunnregler. Det er også her medlemmer til HS velges.

Over tid har det vokst frem behov for noen endringer. RM har tidvis vært noe tungrodd og har hatt flere saker på bordet enn bare læresaker. Det har blitt poengtert at flere av sakene i RM burde behandles av en bredere representasjon fra menighetene. GF vedtok dermed den nye styringsstrukturen som ser slik ut: HS og GF fortsetter som før. Rådsrådet blir lagt ned og erstattes av det nye samarbeidsrådet (SR), med representanter fra menighetene, og det helt nye lærerådet (LR). LR består av 10 prester og eldste som velges av DELKs samlede eldsteråd. Representantene sitter for to år av gangen. Den til enhver tid sittende tilsynsmann og visetilsynsmann har fast plass i LR.

Fra mandatet for samarbeidsrådet løftes det blant annet frem at SR skal 1) uttale seg om saker som angår DELKs langsiktige utvikling og veivalg, 2) uttale seg om saker som gjelder flere menigheter eller virksomheter i DELK, og 3) foreslå opptak av nye menigheter overfor HS.

Med denne forståelsen er SRs oppgave:

1. Å bygge fellesskap mellom lokalmenighetene slik at vi kan styrke en felles DELK-identitet ved å på den ene siden lytte til hverandre og snakke sammen, og på den andre siden som organ gi råd, komme med innspill og avgi uttalelser i saker som HS, LR eller tilsynsmannen har oversendt eller fremmet for SR.
2. Å bidra til at vedtak som er tatt av sentralt besluttende organer, kan få en god og naturlig implementering i lokalmenighetene, og at vedtak som skal bli gjort, på forhånd har god forankring på det lokale plan.

Puh. Vi er noen kløppere på forkortelser i DELK (Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn), så heretter nevnes de ulike organer med sine tidligere nevnte forkortelser. Nå over til DELKs første SR og hva som skjedde der!

Anders Rønningen (Granly) er en av mange dyktige musikere i DELKs menigheter. Han ledet allsangen.

Christian Stejskal fra Kairo spilte fiolin og levendegjorde hele Markusevangeliet for et helt tyst publikum.

Omkring 50 personer fra alle DELKs menigheter var samlet 25.–26. mars i Bjerkely kirke. Folk kom med tog, bil og fly. Noen kom kanskje til og med til fots, for alt jeg vet. Solen skinte. Det var mange hyggelige møter. Vanligvis møtes denne bredden av DELK på Sankthansstevnet og GF. Der vet vi hva som skjer. Denne gangen var det en forventning og ørliten usikkerhet. Hva var det vi var blitt med på?

Det viste seg at den første dagen langt ifra ble så teoritung som man kanskje kan frykte når man hører ord som mandat, saksliste og valg av sekretær. Vi ble møtt med middag og en flott orientering og hilsen fra tilsynsmann Bertil Andersson og administrasjonsleder Torgeir Døvik før vi satte oss ned i kirken og ble servert en nydelig forestilling av Christian Stejskal sin versjon av Markusevangeliet.

Etter forestillingen var det jubileums-kake og kaffe og massevis av tid til prat på tvers av menigheter. Dette var noe mange satte stor pris på. Det er ikke uvanlig at det blir lite tid til å bli kjent, knytte kontakter og bygge vennskap på ulike konferanser. Det var godt å oppleve at SR kan være et møtepunkt for fellesskap!

Lørdag morgen var det allikevel klart for en fyldig og god saksliste. Men med god tid til hver sak, og nyttige kaffepauser mellom slagene.

Barn og familie

Først ut var Irene Gundersen. Hun er

Søndagsskolekonsulent i Vestfold og har lang erfaring med trosopplæring. Irene brenner for at at barn og unge skal få tilrettelagt undervisning tilpasset deres alder og behov. Selve saken til SR tok opp spørsmålet om vi i DELK skal gjøre tilsvarende satsing mot barn og familier som vi har gjort mot ungdom (for to år siden ble DELK Ung etablert med ungdomsråd og en liten lederstilling). SR fikk spørsmål fra HS om å komme med sine kloke tanker og råd.

Det manglet ikke på hverken kloke tanker eller råd! Irene inspirerte og viste hvordan de aller minste barna lærer om Jesus gjennom sang og nærhet, de litt større gjennom gjenkjennelige rutiner, og historiefortelling fra Bibelen. Hun poengterte at vi må være forsiktige med å forklare for mye av fortellingene, men la tekstene tale for seg. Fellesnevneren for det hele er at hverken barn eller voksne skal bli overlatt til seg selv. Vi lærer og lever i fellesskap, men vi har alle ulike måter å lære på.

Mange engasjerte seg og fortalte om oppturer og nedturer knyttet til barne- og familiearbeid i lokalmenigheter. Uten denne samlingen ville vi ikke visst om hvor mye flott arbeid som gjøres lokalt her og der.

Kirke og samfunn

Under sak 5/22 fikk vi et flott temaforedrag fra Ulf Asp. Han analyserte samfunnet på en glimrende måte og pekte på både utfordringer og muligheter for oss som kristne i et stadig mer sekulært samfunn.

Jeg tror at både foredraget og samtalen etterpå ble til opplysning og oppmuntring for flere enn meg.

Misjon og oppdrag

Misjonssekretær Andreas Johansson stilte spørsmålet: Hvordan opprettholde og skape misjonsglød i lokalmenighetene? Det ble en god samtale om felles oppgave og felles ansvar. Også her fikk bredden av de kloke hoder i SR tenke høyt sammen og komme med gode innspill til misjonskomiteen.

Bondal – slutten på en historie?

Det siste året har styret i stiftelsen for Bondal fjellstue gjort et stort arbeid for å kartlegge bruk, tilstand, økonomi og

framtid for stua. SR ble orientert om status i arbeidet og ble bedt om å orientere videre i sine lokalmenighet-en. Menighetene skal igjen ha meldt sine tanker til styret for Bondal som ønsket en bredest mulig tilbakemelding før de gjør sine vedtak. Det ble poengtert fra SR at leir og trosopplæring er viktig og avgjørende. Geografi og sted ikke fullt så mye. Men det var et tydelig ønske fra SR at dersom Bondal må avvikles og det eventuelt vil være noen penger tilgjengelig etter salg, at de pengene skal brukes slik at leirer for barn og unge kan opprettholdes.

Fortsettelsen

Slik gikk altså det første møte i Samarbeidsrådet. Det var smil og latter, kaffe og prat, spørsmål og undring, men jeg opplevde også en klar forventning til at vi kan styrke både hverandre og menighetene når kvinner og menn i mange aldre samles i Guds navn for å samarbeide om det vi tror og vet er en god sak. Nemlig å bruke våre evner og gaver i våre menigheter for å gjøre Jesus kjent. Eller for å forkorte det hele med vårt eget slagord: *I Jesus, for hverandre, ut i verden!*

Min salme

TEKST / MARIE RANTRUD

Majestet, konge i evighet

Majestet, konge i evighet
Jord og hav og himmel,
Alt er skapt av deg
Majestet, konge i evighet,
Du, en borg til frelse,
Et sikkert skjulested

Vi vil opphøye deg, kong Jesus
Hvert et kne skal bøye seg for deg
Vi vil opphøye deg, kong Jesus
Ingen er som du, nei ingen er som du

Jeg er vokst opp i en musikalsk menighet, og salmer er noe veldig kjent og kjær for meg. Jeg synes salmer og kristen musikk er en fin måte å snakke på, ikke bare med Jesus, men også med meg selv. Ved å synge sanger som dette, kan jeg bruke ferdigskrevne ord, og liksom banke dem inn i hjertet mitt. For selv om hodet mitt og tankene mine synes det er vanskelig å leve etter Guds vilje, kan jeg synge til meg selv og hjertet mitt, og ofte tror jeg faktisk at kroppen og hjertet kan forstå bedre enn hodet.

Jeg har mange salmer jeg er veldig glad i, og jeg synes det er vanskelig å velge bare én, men jeg tror en av de salmene jeg liker aller best er nr. 882: Majestet, konge i evighet. Det er mange måter å lovsynge Gud på, men jeg synes det er godt å bruke en sang som denne; den er enkel og lett å huske, og minner meg på tre viktige om Gud: For det første sier den noe om at alt er skapt av Gud, hele hans vakre skaperverk. For det andre blir jeg minnet på tryggheten jeg har hos Gud, hos han finner jeg frelse og ro. Jeg kan senke skuldrene når jeg er nær ham. Til slutt minner sangen meg på å ære Gud med hele meg; med høy stemme (for den går ganske lyst, så man må trække på!), og hele kroppen. Jeg liker særlig strofen der det står: *Hvert et kne skal bøye seg for deg*. Hver gang jeg synger det, kjenner jeg hvor godt det er å bruke kroppen min til ære for Gud. Om jeg ikke alltid går ned på kne, så kan jeg kanskje løpe en tur for Gud, eller bare gå. Eller jeg kan løfte hendene mine.

Poenget blir uansett at Gud kanskje ikke alltid trenger ord, bevegelse kan være vel så fin lovsang! Ofte synes jeg det kan være vanskelig å be eller lovsynge Gud, og jeg glemmer det ofte. Men denne sangen har for meg blitt en påminnelse om å ha Gud med i hverdagen.

En unik forestilling av Markusevangeliet

Christian Stejskal bor i Kairo. Det har han gjort de siste tolv årene, men denne våren er han hjemme i Norge og turnerer med forestillingen Markusevangeliet.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Fredag kveld fikk SR oppleve en forestilling jeg tror de færreste vil glemme på en stund. Scenen var enkel. Christian sto alene fremme i kirken. Med sorthvittbilder i bakgrunnen og avbrutt av egenkomponert fiolin-spill gjenfortalte han og levende-gjorde hele Markusevangelivet på rams for et helt tyst publikum. Da forestillingen var over, fikk jeg en liten samtale med fortelleren.

- *Hva gav deg ideen til å fremføre Markusevangeliet på denne måten?*
- For noen år siden gjorde jeg en annen forestilling som heter «Mitt nabolag» som handler om Kairos kristne Zebbelinere. De er byens kristne uoffisielle søppelarbeidere i det såkalte Garbage City i Kairo. De lever og jobber i søppelet som de tar med seg fra sentrum av byen. Det er et uglesett folk, og jeg ønsket å bidra til å fortelle deres historie.
- Jeg reiste land og strand med denne forestillingen fra 2016. Men på et tidspunkt var det noen som gjorde meg oppmerksom på Svein Tindberg sitt arbeid. Han har fremført Markus, blant annet. Jeg så hans forestilling på YouTube og ble inspirert til å gjøre min egen versjon.
- Jeg har brukt de siste tre og et halvt årene på å øve inn teksten, ta bilder og komponere musikken.
- Christian forteller med samme rolige stemme som han brukte i

- forestillingen. Det er ekstra trykk på noen viktige ord og noen ganger et lite klikk i stemmen når han avslutter en setning med konsonant.
- *Hvordan går du frem når du over inn en så lang tekst?*
- Bildene hjelper veldig. Markus-evangeliet er det korteste evangeliet. Det består av rundt 70–80 korte fortellinger og lignelser. Jeg har delt inn, satt et bilde til hver del, lært meg tekst og bygget stein for stein. Jeg har også jobbet intenst med å forstå teksten for min egen del.
- *Har du en favorittdel?*
- Markus forteller mye om hva Jesus gjorde, men litt mindre om hva han sa. Men når Jesus snakker, kommer det veldig tydelig ut, og det forsøker jeg å formidle til publikum. Jesu ord har en profetisk effekt. Når han snakker om ekteskap eller tilgivelse, for eksempel, kan jeg av og til kjenne at, klikk (Christian klikker med tungen), der var det noe som landet hos publikum.
- *En forestilling på denne måten er ikke en preken. Hvordan tror du denne formen kommuniserer til folk? Og hva med ikke-kristne?*
- Jeg har fått tilbakemeldinger om at dette er aller første gang noen hører fra en bok i Bibelen. Det er flott å nå ut med teksten på den

- måten. Det er nesten utrolig, men det finnes folk som har gått et helt liv uten å ha lest i Bibelen en eneste gang.
- Med kristne er det litt annerledes. Jeg tror en av farene ved å tilhøre en kirke og ta del i et kristenliv over en lang periode, er at det hele kan bli litt over-familiært.
- Christian har reist rundt i Kairo og Israel og fotografert til forestilling sin. Det er på-fugler og mennesker. Fisker og brød. Døde sauer og hage-slanger. Bildene hans er effektfulle og djerve.
- Jeg er bevisst kirke-tradisjonen med visuell kunst. I renessansen brukte de store malerne i sine motiver ulike symboler og representasjoner som alle hadde sin betydning i sin tid. Disse er nærmest små mysterier når vi ser på dem med nåtidens øyne. Det er noen klassiske symboler som alltid har vært der. Som fisken og brødet.
- Så har jeg lett etter nye representasjoner og meta-forer. Som påfuglen når jeg

” Jeg har brukt de siste tre og et halvt årene på å øve inn teksten.

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

DELK 150 år 2022 – hvor går veien videre?

Det er flott og riktig å markere 150 år som kirkesamfunn. Når vi ser tilbake på årene som har gått, har vi mye å glede oss over.

Men et jubileum er mer enn historie. Det knytter fortid sammen med fremtid – og med kommende generasjoner.

De siste par årene har jubileumskomiteén drøftet hvordan DELKs 150-årsjubileum skal markeres. Tidligere tilsynsmann Rolf Ekenes refererte følgende sitat i forrige Underveis: «DELK-jubileet bør være 25 % retro og 75 % fremtro». I dette ligger et ønske om at jubileet først og fremst må være fremtidsrettet.

«Vi vil utvikle og styrke»

Overskriften for DELKs strategi for 2022–2025 er nettopp fremtidsrettet: *Vi vil utvikle og styrke*. Men dette må bli mer enn tekst i et dokument. Da strategien ble vedtatt høsten 2021, ble derfor lokalmenigheter, skoler, hovedstyret og andre styrende organ oppfordret til å utarbeide egne handlingsplaner der strategien kan komme til uttrykk.

Under hovedstyrets møtehelg i slutten av april, begynte prosessen med å utarbeide styrets handlingsplan for de neste årene. Hovedstyret drøftet blant annet strategiens punkt D. Kirkesamfunn, der det står: *Vi vil løfte frem DELKs historie, plass og oppgave på en positiv og fremtidsrettet måte*. Jubileumsåret er et ypperlig utgangspunkt for å ta tak i nettopp dette.

Kall og entreprenør-ånd

Et av temaene for samtalen i hovedstyret var hva slags betydning arven fra Hauge kan ha for den oppvoksende generasjon. Vi vet at helt fra starten i DELKs historie har haugianerne tatt sitt samfunnsansvar på alvor gjennom hverdagens oppgaver i hjem og skole, og gjennom ulike entreprenørskap. I dag ønsker vi å bære Haugearven videre og påvirke unge til å bruke sine evner og gaver. Ved å utvikle bedrifter og drive business, eller gjennom annet ærlig arbeid, kan de utføre en tjeneste for sin neste – til ære for Gud. Særlig kan entreprenørskap skape arbeidsplasser for mennesker i sårbare situasjoner, enten det handler om flyktninger, innvandrere eller andre som faller utenfor systemet. Slik vises Guds kjærlighet i praksis – midt i verden. Entreprenørskap og business er ikke annenrangs oppgaver i Guds rike. De er fremtidsrettet og gir store muligheter for å drive diakoni blant mennesker rundt oss – i god haugiansk ånd.

Utrustning for livet gjennom bibelskole

Trygt forankret i DELKs historie ligger også skole- og menighetsdrift. Som et tillegg til hverdagskall og entreprenørskap ser vi derfor et stort behov for å fortsette å kalle og utruste unge til tjeneste i skole, misjon, diakoni og menighet. DELKs strategi sier på flere punkter noe også om dette. Blant annet sies det: *Vi vil styrke ledertrening og veiledning, oppmuntre og legge til rette for ungdom til å studere ved bibelskole, til å ta diakon-, misjonær- eller presteutdanning, inspirere til forkynner- og eldstetjeneste, anbefale institusjoner for studier og vurdere samarbeid for presteutdanning*.

Det er ikke en selvfølge at ungdommer

velger bibelskole. Mulighetene er mange, og folkehøyskolene har også spennende og utviklende linjetilbud. I tillegg er både bibelskole og folkehøyskole kostbart, og unge kan derfor måtte prioritere jobb eller studier direkte etter videregående.

Selv fikk jeg et år på bibelskole i en fase av livet da jeg ikke riktig visste hvor Gud ville lede meg. Året fikk avgjørende betydning for meg. Jeg er derfor svært takknemlig for at vår eldste sønn har prioritert et år til bibelskole dette skoleåret.

Jeg kan knapt tenke noe mer fremtidsrettet for vårt kirkesamfunn enn å oppfordre unge – og eldre – til å ta et år på bibelskole. Til dere som er foreldre vil jeg derfor si: Snakk varmt om bibelskoleopphold med barna. La

dem bli kjent med ungdommer som har gått på bibelskole. Vurder å støtte barna økonomisk slik at de kan prioritere et bibelskoleår – eller utfordre besteforeldre med god økonomi til å hjelpe til. Det vil være en langsiktig investering der penger garantert blir vekslet inn i åndelig vekst.

Ikke bare lek – men også lærd

Med et år på bibelskole i bagasjen vil ungdommene ivareta Haugearven på en positiv måte. De vil bære med seg et trygt og tydelig vitnesbyrd i hverdagen, enten de som bedriftseiere deler Guds praktiske omsorg for mennesker, eller de deltar aktivt i menighetsliv som ungdomsledere, møteledere eller eldstebrodrere.

Men historien viser at DELK også

har hatt behov for unge som utdanner seg til lærere og prester. Behovet er ikke mindre i dag. Behovet for dyktige lærere og skoleledere i skolene kunne vi sagt mye om. Likeens behovet for ungdom som vil ta grundig teologisk utdanning for å tjene som diakon, prest eller misjonær. Dette skal vi også komme tilbake til i vår handlingsplan.

Jubileum med fremtro

Jubileumsfeiringen hjelper oss til å ta vare på det som er verdifullt, samtidig som vi ser fremover. Med hjelp av historiske perspektiv kan vi på denne måten dyktiggjøre våre ungdommer for fremtiden. Da vil 150-årsjubileet bli både positivt og fremtidsrettet – til oppmuntring for mennesker og til ære for Gud.

Med et år på bibelskole i bagasjen vil ungdommene ivareta Haugearven på en positiv måte.

Illustrasjonsbilde: depositphotos

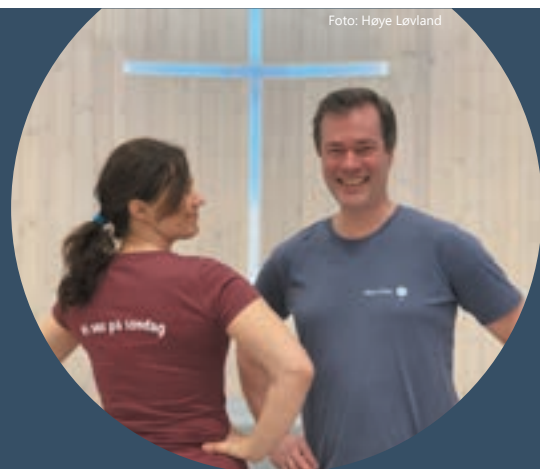

Foto: Høy Lovland

T-skjorter med kirkeinvitasjon

På en ferietur i Danmark gikk jeg forbi noen butikkansatte som reklamerte for sin søndagsåpne butikk. «Vi ses på søndag», sto det på T-skjortene deres. Dette slagordet burde heller tilhøre oss kirkefolk, tenkte jeg.

Nå har ideen blitt omsatt til en flott T-skjorte for Moe kirke i Sandefjord. Foran på hjertesiden står Moe kirke og DELK-logoen. Ryggen prydes av den glade invitasjonen og fellesskapsbekreftende «Vi ses på søndag». Kirkegjengere på Moe og andre interesserte har fått tilbud om å bestille T-skjorta.

T-skjortene bidrar nok neppe til kø foran kirkedøra på Moe. Effekten er kanskje vel så stor for bæreren av T-skjorta – dette er kirken min, og den betyr noe for meg. Dessuten er det fint å bekrefte verdien av å møtes igjen i kirken etter måneder med koronarestriksjoner. Og hvem vet? Hvis slagordet virket for butikken i Danmark, kan det vel gjerne også fungere for en kirke? Den hellige ånds veier inn til folks hjerter er mang-fol-dige. Det forundrer ikke om han også kan bruke en T-skjorte.

TEKST / TERJE SIMONSEN

SAMMEN I GUDS NÆRHET

Etter en lang tid med nedstegning i Ryenberget kirke har flere kjent på et behov for fellesskap og tilhørighet til kirken vår og alle som møtes der.

Kurset «Fra fremmed til familie» (KIA Norge) ga deltagerne mulighet til å reflektere over egen troshistorie i møte med andre – og ga oss erfaringen av at delt tro, samtale og bønn knytter oss nærmere sammen. I kurset fikk vi lytte til sterke fortellinger fra troende med muslimsk bakgrunn, og deres reise og møte med kristne menigheter. Det ble delt både utfordringer og gleder. Gjennom seks kurskvelder ble vi klar over vår egen sårbarhet som fellesskap, våre styrker og utfordringer.

Dette året har menigheten et bibel-leseprosjekt. Vi bruker Årsbibelen som har systematisert stoffet slik at vi kan lese Bibelen på ett år. Ca. 70 personer er med på dette prosjektet, og leser sammen, hver for oss. Ikke alle leser i samme tempo, men det er helt greit.

For flere er det en ny måte å lese Bibelen på, og det gir en større forståelse av sammenhenger og helhet i tekstene. Det er også en fin hjelp til en daglig andakts-stund og regelmessighet i lesning av Guds ord. Men vi kan også kjenne på frustrasjon, sinne og motstand mot det vi vi leser, kanskje særlig over noen av fortellingene i GT. Den felles bibellesningen gjør at det i mange sammenhenger blir gode og avklarende samtaler om det vi leser.

Vi legger opp til noen temakvelder med undervisning knyttet til det vi leser. Tema for neste samling er: Møter vi den samme Gud i Det gamle og i Det nye testamentet?

I facebook-gruppen «Årsbibelen i Ryenberget» kan vi dele spørsmål, undringer, kommentarer og ikke minst vitnesbyrd om hva Gud taler til oss fra bibeltekstene vi leser.

Jesus sier i Matt 18,20: «For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.» Når vi kommer sammen i hans navn, er Jesus der sammen med oss. For et løfte og for en velsignelse!

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Foto: Høy Lovland

Idrettsglede på tvers av menighetene

Ungdommelig idrettsglede stod i fokus da DELK Ung og ungdomsarbeidet DELuKs i Vestfold arrangerte idrettsweekend i Moe kirke i Sandefjord 23. april. Volleyballturneringen omfattet seks lag, hvorav to lag fra hver av byene Skien, Tønsberg og Sandefjord. Turneringen ble forsøkt gjennomført i desember, men den ble utsatt i siste liten på grunn av massive koronautbrudd i Sandefjord samme dag.

Skien gikk seirende ut av en jevnspilt og spennende volleyballfinale, og de kunne da ta med seg den prestisjetunge vandrepokalen. Bordtennisturneringen

og dartkonkurransen var også svært populære. Kiosken bød på milkshake, is, pølser, pizza og brus. Emil Simonsen holdt en fin andakt i forbindelse med middagen. Atmosfæren i lokalene var helt fantastisk hele dagen, og vi som var arrangører og medarbeidere, koste oss masse. Det var smil og glede over alt hele dagen, bortsett fra en veldig lei avslutning av stevnet da vi lederne skulle spille oppvisningskamp mot vinnerlaget. Da var en av lederne så uheldig å få en alvorlig kneskade som medførte at idrettsweekend ble avsluttet med ambulanse og

hele pakka. Men vi skal hilse fra den forulykkede til ungdommene og si at han er ved godt mot, og han takker for forbønn og omsorg.

Vi overlater nå stafettpippen til Skauen menighet i Skien, som sammen med DELK Ung kan glede seg til å være arrangør av neste idrettsweekend helgen 11. og 12. november 2022. Mer informasjon om idrettsweekend og andre ungdomsarrangementer finner du på delk.no.

TEKST / HØYE LØVLAND

GRANLY KIRKE 100 ÅR!

I november 1922 kunne Tønsberg menighet innvie sitt nye kirkebygg på Eik ved Tønsberg. Menigheten var etablert allerede i 1911, og benyttet et lite skolebygg på Granly som sitt første forsamlingslokale. Elleve år senere sto selve kirkebygget ferdig. Vi markerer begivenheten med takk og glede helgen 10.–11. september, med spennende program for store og små i alle aldre. Følg med!

Hilsen jubileumskomiteen for Granly kirke 100 år

Foto: Arkiv

Ei himmelvendt bestemor med bein i nesa

Jeg tror ikke at Askjerslekta er til større eksempel enn andre slekter. Det er bare nærliggende å gå til egne røtter. Vi har med oss hver våre bilder i sort-hvitt, som kan bli ganske fargerike i dagslyset, bare vi henter de fram. Nå vil jeg ta fram bildet av bestemor.

Jeg ser bestemor sittende ved kjøkkenbordet etter en litt sein kveldsmat. Hun er på besøk noen dager, og vi får lange måltider sammen. Det grå håret er blankt og velstelt, og pent samlet med hårnåler. Blikket er varmt og vennlig. Øynene hennes blir ekstra skinnende, stemmen vil nesten briste – for noe står på spill: Hun lengter til himmelen! De blå øynene hennes speiler en himmel over både livet og døden. Akkurat ordene hun brukte, er borte. Jeg var ungdom, eller kanskje ung voksen, og det med himmelen var litt fjernt. Hun snakket fram noe helt konkret, en himmelsk Far som ville ta imot oss ved veis ende, og hun hadde en brann i seg etter at vi alle måtte komme fram til slutt. Den sterke himmellengselen minner meg på en kantate som Bach skreiv allerede som 22-åring: «Guds tid er den alle beste tid». Den vakre musikken er så gjennomskinnelig at den slipper himmelen gjennom. Sangtekstene litt lenger ut i stykket har en rekke bibel-

sitater som skildrer at livet skal ta slutt, men har samtidig den røde tråden at vi får være i Guds hånd gjennom alle tider. – *For det er i ham vi lever, beveger oss og er til.* (Apg 17,28)

Kanskje sorg og tap trakk himmelen nær litt for tidlig i livet? Bestemor ble aleine igjen med faren i 7-årsalderen, på gården Verp i Ramnes. Både mor og lillesøster døde i løpet av kort tid. Kanskje var den store sorgen med på å forme en så sterk troshistorie hos henne? Og kanskje tiden med bare far gjorde det nødvendig å ta del i arbeidet både inne og ute? Som voksen var hun god til å bake brød og alt slikt, men hun har selv sagt at hun likte bedre utarbeidet på Askjergården enn husarbeidet inne. Langt opp i årene hadde hun høner, og delte rikelig ut sine snes med egg til hele storfamilien. Hun hadde bikuber på rekke og rad nede i hagen, og gav oss gylden, nyslynget honning. Så befriende at hun skapte rom der det gikk an å ha litt armslag som menneske, kvinne og bondekone! I dette rommet

har jeg også kunnet puste friere. Hun kunne gå rett fra klassisk penkjole til heldekkende krittthvit habitt for å få dirigert bisvermen ut av frukttreet og over i bikuben sånn like etter søndags-kaffen.

Bestemor holdt god oversikt over både Bibelen, Johan Arndts andaktsbøker og ikke minst Luthers prekener. Det virket som at hun leste med åpne sanser, ikke for å avkrefte eller bekrefte egne forestillinger. Hun kunne tenke rundt spørsmål, og søke etter svar. Det falt henne naturlig å ta ordet når vi satt samlet i stua med salmebøkene oppslått etter en nokså langvarig opplesning. Like naturlig kunne hun heve stemmen og komme med egne meninger når det var snakk om neste prestevalg, eller valg av tilsynsmann. Jeg husker særlig en diskusjon rundt et prestevalg der hun kom med argumenter og motsvar. Jeg aner ikke hvor bevisst hun var tradisjonen hun stod i, der menn gjerne snakket først og mest og høyest i slike saker. Uansett har det vært flott å se at hun selv gikk til

kildene, og hun hadde integritet som kvinne. Ingen snakket i munnen på bestemor, så vidt jeg kan huske.

Det er kanskje å ta i å kalle bestemor en bibelkvinne, eller er det det? Trakk hun ikke opp noen linjer langt tilbake, og satte meg på sporet av kvinnene i Bibelen? Hun slo liksom opp dørene til store lyse rom, der kvinner hadde fått en selvsagt plass. Sara, som stod i teltet og lo: Hva i alle dager, skal jeg som er blitt eldgammel omsider bli mor? Gud gav ikke opp Sara. Hun fikk tid på seg, fikk summet seg, fikk besøk om igjen. Sara ble utfordret til å tro på det umulige, og ble stammor til Guds utvalgte folk. Anna, den profetiske forbederen i tempelet som hadde forstått betydningen av å vente til Guds tid var inne. Så opplevde hun da også som 84-åring å se Jesusbarnet. Og etter det kunne hun ikke la være å lovprise og fortelle om dette spesielle barnet. Kvinnen ved brønnen som fikk forestillinger om riktig bønnested snudd på hodet. For nå var det ikke avhengig av sted, sa Jesus, nå var den nye tid kommet

Trakk hun ikke opp noen linjer langt tilbake, og satte meg på sporet av kvinnene i Bibelen? Hun slo liksom opp dørene til store lyse rom, der kvinner hadde fått en selvsagt plass.

Foto: Privat

med Ånden som en rennende kilde i hver og en som tror. Og kvinnen med den sluskete fortida, skammen og det dårlige ryktet løp av sted for fortelle om denne profeten som hadde pratet med henne på en helt spesiell måte.

Den skjøre og spinkle troen kan utvikle seg til å bli sterk og selvstendig. Eller troen kan skifte etter det vi møter i livet. Det vi styrer etter kan også forandre seg. Jeg tenker på bestemor som romslig og passe rund i kantene. Visstnok var hun streng med regler for skjørt og slikt, hun

også. Etter hvert innså hun nok at fokus på det ytre ikke var så bra. Overdreven frykt for å bryte regler skapt av mennesker vil lett gi en følelse av å være en spaltet personlighet, sier Wilfred Stinissen et sted.

Bestemor har vært med på å understreke at vi kan få være hele mennesker, ikke splittede mennesker. Vi er ufullkomne og famlende, på vei mot en fullkommen himmel. På veien dit kan vi få være både myke, milde, modige og myndige.

Johan Sebastian Bach: Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit, BWV 106
Wilfred Stinissen: Fader – I dine hender, Atheneum 1994

TRENGER DU VIRKELIG MER PENGER?

Ordet «nøysomhet» er for mange et belastet ord. Det blir forbundet med noe strengt og kvelende. Men rett forstått er nøysomhet en befrielse.

Det er å være fornøyd med det vi har. Lærer vi nøysomhet, kan vi bli frie fra bekymringer og få velge noe bedre enn mer penger.

TEKST / OLAF ENGESTØL

«Ja, jeg sier dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy enn for en rik å komme inn i Guds rike.»
Matt 19,24

Mye av vårens nyhetsbilde har vært preget av bensin- og strømpriser som er langt høyere enn vanlig. Videre har våre søsken i Hillsong fått en del oppmerksomhet på grunn av feilende lederskap, særlig hos deres leder Brian Houston. En av bøkene hans har tittelen «*Du trenger mer penger*». Det er sjelden oppbyggelig å kritisere andre kirkeledere, spesielt ikke når det har gått galt for dem. Houstons boktittel spesifiserer ikke situasjonen. Den er ment å gjelde alle mennesker, alltid.

De siste tiårene har vi i Norge sett en enorm velstandsutvikling. I 1958 brukte gjennomsnittshusholdningen 40 % av inntekten på mat. I dag bruker vi bare 11 % på mat, og vi nyter en kvalitet, mengde og mangfold som mennesker på 50-tallet bare kunne drømme om. Likevel går dette igjen: «Du trenger mer penger».

Misforstått nøysomhet

Selv har jeg bakgrunn fra bedehus-Norge. Predikantene forkynte fra gammelt av «Gudsfrykt med nøysomhet», og det med rette. Likevel ble ofte nøysomhet vektlagt som å nekte seg det gode, og dette har nok vært ganske likt i DELK.

En slik negativ vektlegging i

begrepet nøysomhet tror jeg er uheldig. Ordet «nøysomhet» – eller å nøye seg med det man har – betyr egentlig noe positivt. Vekten ligger på det å være fornøyd.

En av mine hobbyer er matlaging, og jeg lager nok mest tradisjonell norsk mat som inneholder kjøtt. Likevel prøver jeg meg også på retter fra matkulturer som har lite eller ingenting kjøtt, for eksempel indisk mat. De siste årene har miljøkonsekvensene av å spise kjøtt fått mye oppmerksomhet, og vi kan i dag kjøpe osteburgere uten både ost og kjøtt. Jeg har blitt litt fasinert av at det også her ser ut til å være en negativ vektlegging, ved at en gjør mer ut av at en selger erstatningsprodukter enn at en selger

gode alternativer. Indiske restauranter derimot, markedsfører seg ikke som vegetariske, men ved å selge god mat. Rettene inneholder andre gode ingredienser enn kjøtt. Saken er ikke hva du mangler, men at du er fornøyd med det du har.

Vi som forkynnere underselger ofte budskapet, ved å gjøre selv det som er frigjørende til bud som skal overholdes. Som mennesker ser vi ut til å ha en iboende trang til regler og fremvist selvoppofrelse.

Denne trangten er ikke noe særkristent. Samtidens aktivister ser ut til å gå predikanter en høy gang i loviskhet. Skam er på moten som aldri før, med begrep som «flyskam», «kjøttskam», «hvitthetsskam» og «foreldreskam». Men nøysomhet handler ikke om skam og offer. Det handler om frihet og glede.

Som Paulus skriver i 1.Tim 6,6–10: *Ja, gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning. For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den. Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det. Men de som vil bli rike, faller i fristelser og snarer og gripes av mange slags tåpelige og skadelige begjær som styrter mennesker ned i undergang og fortapelse. For kjærligheten til penger er roten til alt ondt. Drevet av den er mange ført vill, bort fra troen, og har påført seg selv mange lidelser.*

Videre i Fil 4,11: *Jeg sier ikke dette fordi jeg led nød, for jeg har lært å klare meg med det jeg har.*

Nøysomhet er ikke noe vi kan av oss selv. Det må læres. Ofte lærer vi ved å velge å gjøre noe krevende. Å endre prioriteringer kan være vanskelig. Men å være fornøyd med hva vi har, kan være enda vanskeligere. Det er ikke det samme som askese, som består i å nekte seg sanselig nytelse for å nå et høyere åndelig mål. Dette blir gjerne begrunnet i et todelt skille mellom det åndelige og det materielle. Men vi behøver ikke skille mellom disse to. Gud skapte en materiell verden og så at den var god. Når Bibelen skal beskrive den nye himmel og jord, leser vi om bryllupsfest med vin og fete retter. Sanselig nytelse kan knapt beskrives bedre.

I Romerbrevet 1,25 beskriver Paulus avgudsdyrkelse på følgende måte: «*De byttet ut Guds sannhet med løgn og tilba og dyrket det skapte i stedet for Skaperen*». Det vi eier, kan fort ende opp med å eie oss. Da får vi ikke nok, uansett hvor mye vi måtte ha. Nøysomhet handler om å i stedet sette det vi eier og bruker på sin rette plass. Lærer vi nøysomhet, står vi frie til å virkelig nyte vin og fete retter når vi har det, og vann og grønnsaker når vi har det.

Nøysomhet og arven fra Hauge

I fjor feiret vi 250-årsjubileum for Hans Nielsen Hauge. Få, om noen, bevegelser har fremmet nøysomhet som haugianerne. Kombinert med arbeid og entreprenørskap gav nøysomheten grunnlag for økonomisk vekst og velstandssøkning. Etter som tiden gikk, ble det en dreining i vektleggingen av nøysomheten. Bibelens tale om at penger er roten til alt ondt, ble til at «sløsing og latskap er roten til alt ondt». Som Hauge-biografen Dag Kullerud skriver det så treffende: «*Et trekk ved den sene haugianismen var at mengden sølv på kistebunnen ble beviset på gudsfrykt*.»

I jubileumsåret ble Hauges betydning som gründer og velstandsskaper sterkt framhevet, gjerne på bekostning av hans betydning som vekkelsespredikant. Det at han fikk lede mennesker i syndenød til omvendelse, ble nedtonet. Slik som i valget med økt forbruk velger altså vår samtid å høre mer av det vi allerede har nok av, og velger i stedet bort det vi faktisk trenger. Kanskje er samtidens vektlegging av arven etter Hauge ikke så annerledes enn Brian Houstons bok «*Du trenger mer penger*». Om en nøysom livstil blir et middel for å nå et mål om økt velstand senere, da er vi egentlig like langt.

Å velge noe bedre

På en måte er det lett for meg å skrive om nøysomhet. Jeg bor i et av verdens rikeste land. Både DELK og NLM betaler godt for min gjerning som prest og lærer, med en samlet lønn bare litt under landsgjennomsnittet. Med så langt bare tre småbarn å forsørge, i

De aller fleste nordmenn lever som meg, i en overflod vi aldri har sett maken til.

tillegg til min kone, er det lett å sitte på min høye velstandshest og predikere. Selvsagt er det mennesker som virkelig har det trangt, også i vårt land. Likevel er tallenes tale klar: De aller fleste nordmenn lever som meg, i en overflod vi aldri har sett maken til.

Men også jeg og min familie må gjøre valg, vi må velge å nøye oss med det vi har. Og når vi lærer det, opplever vi en stor rikdom. Vi blir frigjort. Vi får mulighet for å prioritere annerledes, til velsignelse for oss selv og andre. På 50-tallet, der familien brukte 40% av inntekten på mat, var hjemmeværende husmødre et fremtidsrettet velferdsgode, med Arbeiderpartiet som politisk drivkraft for å prioritere dette. Kanskje skjønte arbeiderpartipolitikere på 50-tallet noe selv kistene i dag har glemt, eller snarere fortrent i reklamestøyen. Økt levestandard ikke er den store lykken i livet.

I vår tid kan det være en idé at også familiefedre jobber noe mindre for å prioritere familien fremfor forbruk. Vi velger bort tid og krefter som kunne vært brukt annerledes for menneskene rundt oss. Trenger barna dine enda en lekekasse de sjelden bruker, eller trenger de mer tid sammen med deg? Kanskje er en dag hjemme med deg i uka mer verdifull enn årskort i Dyreparken og Sydenferie?

Å forsøke å finne sin hvile og tilfredsstillelse i materiell overflod er umulig. Det er som å drikke saltvann for å bli utørst. Ved å lære nøysomhet og være fornøyd med det vi har, kan vi prioritere større goder. Vi kan tjene menneskene rundt oss med noe de trenger mer enn økt materiell velstand.

Møter og gudstjenester i DELK – 3 og 4. kvartal 2022

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Nord	Jæren	Dato
03.07.2022	4.s. i treenighetstiden	Matt 9,35-38	AM n		11.00	11.00		ER n	11.00				BJH n					03.07.2022
10.07.2022	5.s. i treenighetstiden	Matt 18,12-18	11.00		RE n X	X	RA n	X	AM	OEng n		MB n	BJH n					10.07.2022
17.07.2022	6.s. i treenighetstiden	Mark 3,13-19	UA n				11.00		11.00*			11.00	RA n					17.07.2022
24.07.2022	7.s. i treenighetstiden	Mark 5,25-34	11.00		X	MA n X	X	X	FAF n			OE n	11.00					24.07.2022
31.07.2022	8.s. i treenighetstiden	Mark 12,28-34	11.00		PJ n	11.00	11.00		11.00			JaBy n	RA n				MA n	31.07.2022
07.08.2022	9.s. i treenighetstiden	Luk 6,36-42	11.00		MA	PJ 10.00 *		ER n	11.00	OEng n		JaBy n	RA n					07.08.2022
14.08.2022	10.s. i treenighetstiden	Mark 11,25-26	HVS n		11.00	11.00	ER n	11.00	FAF n		JaBy n 1	11.00	BJH n	MB n		HA n	11.00	14.08.2022
21.08.2022	11.s. i treenighetstiden	Joh 8,31-36	KHE n	MA n	11.00	PJ n	11.00	11.00	11.00	11.00		JaBy/BJH n	11.00	MB n	AM n		11.00	21.08.2022
28.08.2022	12.s. i treenighetstiden	Joh 4,27-30.39-43	11.00		MA n	11.00	11.00	ER	11.00			MB n	BJH n	11.00		HA n	OEng n	28.08.2022
04.09.2022	13.s. i treenighetstiden	Joh 15,13-17	JaBy n		11.00	11.00	ER n	OEng n	PJ n	MB n		11.00	BJH n	AJ n				04.09.2022
11.09.2022	Vingårdss./14.s. i treenighetst.	Matt 19,27-30	11.00		MA	PJ/BA **		11.00	11.00		JaBy n 2	11.00	BJH n	11.00		HA n	11.00	11.09.2022
18.09.2022	15.s. i treenighetstiden	Joh 15,9-12	HVS		11.00	11.00	11.00	PJ sn	FAF	11.00		JaBy n	11.00	MB n	OE n		11.00	18.09.2022
25.09.2022	16.s. i treenighetstiden	Matt 11,16-19	HVS n	ER n	MA nv *	PJ n 18.00	BJH n X	11.00	11.00			MB n	X			HA n	OEng sn	25.09.2022
02.10.2022	17.s. i treenighetstiden	Mark 5,35-43	11.00		MA	11.00		ER n	FAF	OEng n		11.00	BJH n	MB n		HA n		02.10.2022
09.10.2022	18.s. i treenighetstiden	Mark 1,40-45	11.00			PJ	ER n		11.00		MB n 3	JaBy n	RA n	OE n			11.00	09.10.2022
16.10.2022	19.s. i treenighetstiden	Luk 9,57-62	HVS		19.00	11.00	11.00		FAF sn	11.00		JMS n	11.00	11.00	AJ n	11.00	11.00	16.10.2022
23.10.2022	20.s. i treenighetstiden	Matt 18,1-11	11.00		HA	JaBy n	OEng	MB n	11.00			11.00	BJH n				11.00	23.10.2022
30.10.2022	Bots- og bønnedag	Luk 15,11-32	HVS sn	MA n	11.00	11.00	ER n	11.00	11.00	FAF sn		JaBy n	PJ n	MB sn				30.10.2022
06.11.2022	Allehelgensdag	Luk 6,20-23	MA n		AJ n	PJ	11.00	ER sn	UA n			JaBy n	BJH n	MB n		HA n	OEng n	06.11.2022
13.11.2022	23.s i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		11.00	11.00		11.00	FAF	11.00	ER n 7	11.00	UA n	11.00			11.00	13.11.2022
20.11.2022	Domssøndag/Kristi kongedag	Joh 9,39-41	HVS n		MA	PJ sn	ER n	FAF n	11.00			JaBy n	11.00		MB n	11.00	OEng	20.11.2022
27.11.2022	1.s.i adventstiden	Matt 21,1-11	11.00		11.00	11.00	17.00	11.00	FAF	OEng n		BA n	BJH n	MB n		JaBy n		27.11.2022
04.12.2022	2.s.i adventstiden	Joh 14,1-4	HVS n	MA n	11.00	AJ	11.00	PJ n	BA n			JaBy n	BJH n	11.00			11.00	04.12.2022
11.12.2022	3.s.i adventstiden	Matt 11,2-11	11.00		MA n	11.00	PJ n		17.00	11.00	JaBy n 1	11.00	BJH n	HVS n		HA n	11.00	11.12.2022
18.12.2022	4.s.i adventstiden	Luk 1,46-55	11.00		11.00	11.00	11.00	ER n	11.00			MB n	11.00		JaBy n			18.12.2022
24.12.2022	Julaften	Luk 2,1-20	HVS		MA 15.00	PJ 15.00		ER	FAF	14.30								24.12.2022
25.12.2022	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS		MA n	PJ n	BA n	ER n	FAF n	OEng n		JaBy n	BJH n	MB n		HA n		25.12.2022
26.12.2022	2. juledag	Matt 2,16-23		MA n		11.00			11.00			JaBy n	BJH n				OEng n	26.12.2022
28.12.2022	4. juledag	Joh 16,21-24				HVS 18.15												28.12.2022

*Menighets-weekend på Strand

*På Karlsvika
** Jubileumsgudstjeneste

*Fjordglimt

- Initialer og navn
- AJ

Andreas Johansson
- BA

Bertil Andersson
- BJH

Boe Johannes Hermansen
- ER

Erling Rantrud
- FAF

Fred Arve Fahre
- HA

Henning Alsaker
- HVS

Håkon Valen-Sendstad
- JaBy

Jan Bygstad
- JMS

Jon Magne Sønstabø
- KHE

Kristoffer Hansen-Ekenes
- MA

Morten Askjer
- MB

Mikael Bruun
- OE

Ottar Endresen
- OEng

Olaf Engestøl
- PJ

Peter Johansen
- RA

Ragnar Andersen
- RE

Rolf Ekenes
- UA

Ulf Asp

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet

er oppgitt

Kun klokkeslett = møte

X = fellesgudstjeneste/

fellesmøter

n – Nattverd

sn – Skriftemål og nattverd

Prestene er på jobb

følgende uker i sommer

Uke 26: BA, PJ, ER, FAF,

OEng, MB, BJH, HA

Uke 27: BA, OEng, MB, BJH

Uke 28: FAF

Uke 29: MA

Uke 30: MA, PJ, JaBy

Uke 31: MA, PJ, ER, OEng,

JaBy, MB, HA

NB!

Endringer kan forekomme.

Følg med i kalenderen for

din menighet på www.delk.no

KNUT GRYTNES:

Guds storhet i Ordet og naturens detaljer

Knut Grytnes er pensjonist og hører til i Horten menighet. Han forteller selv at han er litt dyster av natur. Jeg tenker noen ganger på Ludvig fra Flåklypa når jeg prater med Knut. Men denne dagen er det aller mest entusiasme å møte. Kan hende er det fordi solen skinner og fuglene har stemt i sin vårsymfoni?

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Blant fuglene er det svarttrosten som er favoritten. Den har min stemning. «Du du du du du», nynner Knut i moll. – Ikke måltrosten, den har en helt annen lystig klang, og nattergalen kan bare legge seg. Svarttrosten er fantastisk. Det har nok litt med mitt lynne å gjøre. Jeg tar nok problemene litt på forskudd.

Det var først litt ut i samtalen at Knut kom med denne bekjennelsen. Det som møtte meg da jeg vandret over gresset på Borre golfklubb på vei til Elisabeths og Knuts nye leilighet, var en entusiastisk Knut med et lunt smil.

– Her bor vi, ja. Velkommen inn!

Med en gang jeg kom inn døren, løp Knut ut på terrassen for å vise meg dagens insektfangst i lysfellen. Denne gangen en enslig sommerfugl. En olivenprydvikler. Knut fanger ikke insekter for

å stille dem ut. Han fotograferer dem, registrerer dem i en artsdatabase og så slipper han dem ut i skogen igjen. På den måten er Knut med på å ta tempen på naturen, og forskere får viktig informasjon om tingenes tilstand.

Gleden med fugl

– Hva er det med fuglekikking og fuglelytting som fascinerer?

– Jeg vet ikke, men min artsnysgjerrighet er veldig stor. Det begynte med fugl. Vi klatret opp i svære trær og så etter fuglereir som barn, så har det spredt seg til blomster og insekter også. Alt som beveger seg og gror fascinerer meg. Ser jeg en edderkopp som piler på bakken, prøver jeg å få tatt en bilde av den for å artsbestemme den også. Det holder liksom ikke å se en fin plante eller et insekt. Jeg må vite navnet på den!

– Gleden med fugl er å gå ut og møte dem på nytt hvert år. Knut veiver med armen utover landskapet. Fra sofaen i stuen ser vi først en liten hageplen, så en gigantisk golfplen med små treklynger her og der, og nedenfor det åpne, grønne landskapet ligger Borrevannet med sin artsrikdom. Dette er Knuts rike.

Hårgullbasse. Cetonia aurata

” Med lupen min kan jeg se ørsmå biller og kryp nedi løvetann, og alt dette virker sammen. Gud har planlagt ned til minste detalj!

– Hver gang jeg går ut her, er det spennende å se hvem jeg møter. Jeg har et lite mål om å møte én ny art hver dag nå om våren. I går var det makrellterne og vende-hals.

Vi snakker litt om skapelsesfortellingen i Bibelen. «Herren Gud formet alle dyr på marken og alle fugler under himmelen av jord. Han førte dem til mennesket for å se hva det ville kalle dem. Det som mennesket kalte hver levende skapning, det fikk den til navn.» 1 Mos 2,19.

– Ja, det er nok noe i det, vedgår Knut tankefullt. Det er fint å sette navn på saker og ting.

Det store i det små

– Jeg er oppvokst i på landet i Undrumsdal. Selv om det bare var 10–11 år av livet jeg var i kontakt med landbruket som ung, så har det satt dype spor.

– Guds skaperverk er fantastisk. Alle de små detaljene i naturen får meg til å se Guds storhet. Med lupen min kan jeg se ørsmå biller og kryp nedi løvetann, og alt dette virker sammen. Gud har planlagt ned til minste detalj! Den naturlige åpenbaring som er nedlagt i alle mennesker er der,

men det er ikke nok. Vi må også se Jesus i Ordet!

– Stillheten. Jeg kan gå ut og sette meg i naturen og være i stillhet. Det er memorering for meg. Da kan Ord komme tilbake. Når jeg har vært i kjerka om søndagen, kan det være vanskelig å huske hva som ble sagt, men ute i stillheten, da kommer det ofte tilbake.

Stillhet sammen med lydene i naturen.

Ører å høre med

– Jeg har begynt å se litt slørete. Det er diabetesen min som gjør det. Dermed har jeg fått velutviklede ører. Jeg holder tritt med både en og to generasjoner under meg når det gjelder hørsel. Knut humrer litt når han forteller.

– Det er jeg takknemlig for. Folk spør meg hvordan jeg kan kjenne igjen en fugl etter bare et lite pip. Jo, sier jeg, det er femti år med erfaring. Da blir det sånn. Jeg ser ikke fuglen så godt allikevel, men ting som sier noe, de hører jeg!

– Er du redd for at denne typen kunnskap skal gå tapt?

– Nei, jeg er i grunnen ikke det. Det er ikke så mange som driver med

dette, men jeg ser at de i generasjonen under meg er både like flinke, og flinkere enn meg.

Natur i endring

– *Hva med naturen selv, artsmangfold og slikt disse femti årene? Har du sett noen endringer i din tid?*

– Å ja. Jeg ser færre fugl. Ikke at jeg merker så godt at artene blir borte, men jeg merker at det blir færre individer. Når jeg leser om temaet, ser jeg at mange arter lider. Og jeg blir overrasket, for du kunne kanskje tenke at antallet er redusert med 10 %, men det er ikke det, det er redusert med 50 og 60 %! Og det er virkelig alvor. Fugl er en indikator på hvordan det står til i naturen. Så ved å legge merke til dette kan vi begynne å lure på hva vi har gjort nå. Men da kommer vi inn på politikk.

Knut avbryter seg selv raskt. Politikk står ikke på dagens agenda for noen av oss.

– Samtidig er det andre arter som har gått opp, men ikke så veldig mange. Jeg husker hettemåkene. De hekket her nede før i tiden. På 70-tallet var det en stor koloni. I år har jeg bare sett tre hettemåker hittil. Det er litt skremmende.

Forkynnelse og bibelglede

– *Jeg har ved flere anledninger lagt merke til at Knut er glad i bibel og forkynnelse. Kan vi kalle deg en entusiast på det feltet også?*

– Jeg forkynte en del rundt i menighetene i mine yngre dager. På den tiden satte Ulf Asp (pensjonert DELK-prest) i gang preken-gjennomgåelser. Det var veldig nyttig. Jeg lærte mye om hvordan jeg skulle la teksten tale til meg. Vi gikk igjennom søndagens tekst, og jeg kunne vite at om ikke noen andre fikk noe ut av hva jeg sa, så hadde jeg i alle fall fått noe selv.

Jeg har tenkt litt på tilbakemeldinger. Det gav motivasjon til å fortsette. Jeg husker en gang en gammel forkynner som sa at han aldri fikk noe tilbakemelding. Og det var jo sånn at vi ikke skulle si så mye, for det førte til at folk fikk nesa i været. Men det der ble så overdrevet at det heller ikke ble noen inspirasjon for de som forkynte. Og jeg er

” **Be en salme, og la den bli en bønn! Vi behøver ikke alltid analysere så veldig.**

sikker på at han gamle hadde fortjent oppløftende tilbakemelding mange ganger.

Men etterhvert så ble tekstarbeidet vanskeligere. Det jeg lastet inn, ble borte så fort.

Selv om Knut ikke forkynner like mye lenger, er ikke bibelgleden borte av den grunn. De siste årene har han invitert til kvelder med Bibellesing og Bønn i Langgata kirke.

– Boken til Hans Johan Sagrusten, *RIK Bibelbruk*, inspirerte meg til å sette i gang. Men det lå der fra før også. Jeg husker at jeg leste fortellingen om Stefanus en gang, og han har alltid inspirert meg. Da Stefanus holdt sin forsvartale, leste han opp Ordet! Gjør vi det veldig vanskelig når vi skal ha store og kløktige utred-

ninger om det som står? Stefanus gjenfortalte historien, han. Når vi leser litt lengre tekster av gangen, får vi sammenhengen.

De vanskelige ordene

– Det eneste jeg har problemer med, Knut rynker øyenbrynene og ser litt morsk ut, det er profetene. De har nesten ødelagt bibellesingen for meg. Dem kan du ikke lese i høytlesing på den måten. De må leses i kortere doser og med en annen konsentrasjon. Men salmene er gode å lese sammen. Be en salme, og la den bli en bønn! Vi behøver ikke alltid analysere så veldig.

Har du en favorittsalme? Svaret kommer kontant.

– 139. Det er favoritten. Men jeg har litt problemer med den også.

Det virker så hevnigjerrig mot slutten der, og det er litt vanskelig. Men hoveddelen og avslutningen er fantastisk! Det er mye mer jeg liker i Bibelen også, men jeg husker ikke lenger hvor det og det står. Det blir borte.

Mye mer kunne vært gjengitt av samtalen vår. Knuts engasjement for Bondal, han var med å starte opp Bondal må vite, eldstekall, karriere med Ubåtbatterier og fisketurer med barn og barnebarn. Vi avslutter med å snakke litt om menighet og familie. Knut har hatt mye ansvar og mange oppgaver i menigheten, men nå er han glad for å la ansvaret ligge.

Tilbakeblikk

– Menigheten i Horten bærer jo preg av at det er eldre folk der, og jeg tenker at sånn er det. «Men je lissom orker itte meir.» Man går i metning. Men man skal være forsiktig med å bære det for mye ut, for da går flere i metning også.

Knut har ikke gått helt i metning enda. Han er klokke, trofast kaffedrikker på vennetreff og leder Bibel og Bønn. Jeg har lagt merke til at Knuts melankoli og forsiktige pessimisme sjelden er å spore uten et lite smil i munnviken og glimt i øyet. Kanskje vi har godt av litt realisme?

– Menigheten har nok tatt en del tid. Knut må kremte noen ganger. Mor (Elisabeth) sa noen ganger til ungene mens jeg sov middag, at nå må dere komme og se på faren deres, for nå er han her. Litt satt på spissen, men da ungene var små, var jeg nok for mye borte. Fire unger med tre av dem på rappen i 68, 69 og 70. Det ble mye på mor. Knut blir tankefull.

– Jeg er ikke veldig stolt av den tiden, når jeg tenker etter. Det var ikke bare menighet som tok tiden, for det var gjerne noe fisking og telting og turer også. Nei, jeg er ikke så veldig stolt av den tiden.

– Men det ble turer med ungene også, altså! Jeg fikk se massevis av bilder av Knut og barnebarn med fiskestang før vi avsluttet samtalen med å tusle en tur opp til hvitveis og hasselkjerr for å fotografere. Knut vandret rolig oppover stien og nesten uten å stoppe, men med en finger opp i luften avbrøt han praten stadig med å si «Rødstrupe!» eller «Bokfink!». Neste gang du er ute i naturen og hører fuglesang, er det ikke sikkert at du klarer å skille gjøk fra sisik, trost og stær, men det er ikke så farlig. Du hører artsmangfoldet. Du hører Guds skaperverk.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / REIDUN BUGGE

Nåde i det vonde

En port til himlen åpen står, der Jesu kors nå tindrer. Derfra en stråleglans utgår, som sorg og smerte lindrer.

Alle opplever vi fra tid til annen vanskelige og vonde dager og tider. Gud kan kjennes langt borte, og du ikke orker å be og synes heller ikke at bønnesvarene akkurat står i kø. Selv har jeg hatt en slik situasjon nylig. Vonde angstfylte dager med et barnebarn akutt innlagt på sykehus. Alvorlig og kritisk. Alt annet blir uviktig, og man sitter skjelvende ved en sykeseng dag og natt. Da dukket to ting opp i tankene:

1. Tiggeren Bartimeus, hans rop om barmhjertighet og Jesu spørsmål: «Hva vil du at jeg skal gjøre for deg?»
2. Det andre var denne sangen/salmen som kom opp i tankene; særlig refrenget kjente jeg at ble til stor trøst: *Å hvilken nåde, Gud, hos deg, at porten åpen står for meg. For meg, for meg, den åpen står for meg.* Så ble mitt stille sukk hørt også denne gangen, og mitt barnebarn er nå på bedringens vei, tross svært dårlig prognose de første dagene.

Tenk at Gud har åpnet selve himmelporten for oss, for enhver «som vender om og rekker mot sin frelser kjær de hjelpeløse hender». Ja, nettopp hjelpeløse blir vi i de mange situasjoner når vi ikke kan annet enn stole på og fortrøste oss til Jesu verk og kaste oss i hans favn.

Jeg har vært i Jerusalem en rekke ganger og vandret inn og ut gjennom gamlebyens mange porter. Det er en fantastisk opplevelse. Man ser ulikhetene og hører historiene om hva som er skjedd ved de ulike stedene. Lærerikt og spennende.

Men tenk å få tro hans løfte om en dag å få komme inn gjennom den åpne porten til Guds himmelske rike. Den porten som Jesus selv har åpnet oss. Hallelujah! Dette er verdens herligste budskap som vi må dele ved de anledninger som gis oss. «Guds nåde er den samme, for rik og fattig, fri og trel, for hver nasjon og stamme.» (Salmeboka 352)

NYE UTSENDINGER I JUBILEUMSÅRET TIL DELK

Sommeren 2022 blir det blir misjonærinnvielse på DELKs Sankthansstevne på Gjennestad i Stokke, på selveste nasjonaldagen til Madagaskar! Prestefamilien i Ryenberget, Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes, med barna Elise (2016), Mari (2018) og Anna (2021), har blitt antatt og takket ja til å inngå i et bibeloversettelsesteam på Madagaskar. Utsendelsen er et trepartssamarbeid mellom DELK, NMS og Wycliffe.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON, MISJONSSEKRETÆR

På Madagaskar skal Sigrid og Kristoffer samarbeide med vel 40 medarbeidere innenfor organisasjonen Together in Bible Translation. Denne organisasjonen har som mål å oversette Bibelen til 22 gassiske språk, deriblant gassisk tegnspråk.

Hvor på øya skal dere bo og hvor lenge?

– Vi skal bo i Antsirabé, som ligger i høylandet cirka 1500 meter over havet. Vi vet ikke hvor lenge vi blir, men vi satser på minst fire år. Bibeloversettelse tar tid. Kontrakten vår har startdato, men ikke sluttdato, sier Kristoffer.

Når reiser dere?

– Vi regner med at det blir i månedsskiftet august/september.

På Madagaskar har det blitt drevet misjon i over 150 år. Den gassisk-lutherske kirka er én av de største og mest livskraftige lutherske kirkene i hele verden. Likevel, ikke alle kristne forstår det offisielle språket. Nærmere lingvistiske undersøkelser viser at «dialektene» på Madagaskar er ulike språk. Noen av dem er kanskje så forskjellige som norsk er fra tysk. Det handler om hele ni millioner mennesker fordelt på disse 22 språkene som trenger å høre Guds ord på hjertespråket.

Sigrid er utdannet tegnspråktolk og vil få en nøkkelrolle i et nytt prosjekt med å oversette Bibelen til gassisk tegnspråk. Kristoffer er teolog med fordypning i gresk. Han skrev masteroppgaven sin om oversettelsesproblematikk, og har i tillegg fått nyttig erfaring som bibelover-

setter i Bibelselskapet høsten 2021. Han vil gå inn som konsulent i ett eller flere prosjekter, med ansvar for å sjekke at oversettelsen er i overensstemmelse med grunnteksten.

– Dere har fortalt om en ganske lang forberedelsestid bak dette her. Altså at Gud har forberedt dere i lang tid allerede. Kan du fortelle om det, Sigrid?

– Jeg opplevde å få et kall til å bli bibeloversetter da jeg var 15 år gammel. Og i mange år var dette drømmen og planen, men det så ikke ut som livet førte oss helt den veien. I stedet studerte jeg engelsk og litt fransk, og vi reiste til Madagaskar.

– De siste årene har jeg trodd at bibeloversettelse aldri kom til å bli aktuelt, ettersom det normalt kreves et langt studieløp for å bli bibeloversetter. Likevel har vi ikke klart å legge

Vi snakker mye om utreisen med barna og forsøker å fortelle det vi vet.

KRISTOFFER

Hvordan forbereder dere barna og dere selv?

– Det blir helt klart størst overgang for ungene. Samtidig er de fortsatt så små og formbare at vi håper de vil tilpasse seg raskt. Elise kommer til å gå på en fransk skole like i nærheten. Så vil vi få tak i en gassisk dagmamma til Mari og Anna. Slik har misjonærene ordna seg de siste åra etter at det ble slutt på internatdrift og norsk skole. Men jeg må innrømme at jeg er spent på hvordan det blir å være utlending igjen. Plutselig er det jeg som ikke forstår det som står i brevet fra skolen eller hva som står i lærebøkene til ungene mine.

– Vi snakker mye om utreisen med barna og forsøker å fortelle det vi vet, sånn at kanskje ikke alt oppleves som nytt og fremmed. Så er jo barn ganske nysgjerrige, så hvis vi voksne klarer å få dem på det sporet, kan hverdagen bli ganske fin. Ellers er hverdagslivet krevende på sitt vis, enten vi bor her eller der, selv om det selvfølgelig kommer

noen tilleggsutfordringer utenlands, svarer Kristoffer.

Vær med og be for Sigrid, Kristoffer og barna om at Gud kan fortsette å lede og bruke dem også på Madagaskar – til ære for Guds navn og til frelse for mange nye mennesker!

Jeg opplevde å få et kall til å bli bibeloversetter da jeg var 15 år gammel.

SIGRID

dette helt fra oss. Helt siden vi kom hjem fra Madagaskar i 2013, har vi ønsket å reise ut som misjonærer igjen en gang. Derfor tok vi kontakt med Wycliffe i høst. Da de sa at de hadde bruk for folk med den kompetansen vi har, og ønsket at vi skulle søke hos dem, opplevde vi det som en bekref-

telse på at Gud har vært med i alle de små valgene hele veien. Vi tar det som et dytt i ryggen fra ham til å gå inn i dette. Et kall, rett og slett.

Sigrid har vokst opp på Madagaskar, og sammen var Sigrid og Kristoffer i tjeneste for NMS i 2011–13. Men for barna er dette noe nytt.

DELK Together

TEKST / ANNE MARTHA KJÆR FOTO / TERJE SIMONSEN/TORE SLETTVIK

Det minner om en vårfoss der de strømmer ut av bussene. Nesten fem hundre ungdommer. Det bobler av latter, farger og liv. Selv om noen nok kjenner på litt frykt for hva dagen vil bringe, ligger gleden og forventningen som en eim over landskapet her på Brunstad i Stokke.

Granly skole i Tønsberg er arrangør i år, noe som går på omgang mellom skolene. Alle fra mellomtrinnet og ungdomsskolen samles hvert tredje år.

På vei inn til velkomstsamling får jeg tilbud av fiskegruppa om å være med på fisketur langs strendene i Melsomvik. Jeg takker pent for tilbudet, og tenker i mitt stille sinn, at å fiske sjørørret fra brygga med så mange, er lik null fangst.

Når skoleprest Peter Johansen får ordet, er det en ting som slår meg, stillheten. Magisk stille. Er det virkelig over fire hundre ungdommer her? Er dette samme gjengen som for to minutter siden laget et voldsomt heiarop for en lærer som har femtiårsdag? Forskjellen er magisk.

I andakten forteller Peter Johansen om sin egen redsel som barn, og om frykten som ble til virkelighet den dagen buksa hans spjæret. Dette knytter han til teksten i Matteus fra påskedag med budskapet FRYKT IKKE. For et budskap å ha med i dagen! For en start. Å vite at vi ikke behøver å frykte.

Det kan hende neste taler har kjent på litt frykt for sin nesten umulige oppgave. Rolf Ekenes skal fortelle DELKs historie på ti minutter. Fryktløs går han løs på oppgaven, og lager skuespill av hele historien. Han veksler hatter, stemmer og scener som en proff entertainer.

Å kjenne på frykt har også neste entertainer. Alexx Alexxander, som takker en av sine tidligere lærere på Granly for å ha kurert vannskrekk, og spørker med at nå er han ikke redd for hverken å bli låst ned i en vanntank eller å bli satt i fengsel, for han har magi til å komme seg ut. Han kaster seg ut i de utroligste triks. Den mannen kan rive i stykker aviser og sette de sammen igjen, han kan få stålringer til å åpne og lukkes, og tau til å bli korte, lange, like lange, og han får bordet til å fly. Alle har fått et show de sent vil glemme.

Det meste av dagen blir brukt til grupper. Lederen kan fortelle at de har gjort mye for å få mange, veldig mange, grupper. Det er en av grunnene til at de i år er på Oslofjord arena. «Det er så mange ulike personer, så mange ulike interesser. På en dag som dette ønsker vi å ha så bredt tilbud som mulig, så alle kan finne noe de kan trives med», sier lederne samstemt. Og bredt tilbud har de fått til, over tyve forskjellige grupper.

Noen som virkelig har funnet sitt ess, er spillgruppa. For noen er kveldene aldri

sene nok, og leirene for korte, de skulle så gjerne spilt lenger. Her har de funnet hverandre i alt fra sjakk og monopol til nyere spill, og koser seg med å spille i mange timer. Noen har valgt miljøgrupper som går rundt og sørger for at alle andre har en fin dag. Ganske imponerende å bruke hele dagen på omsorg for andre.

På paintballgruppa har de det veldig moro, men noen er litt skuffet over at det var softballer og ikke skikkelig paintball, men det tror en av lærerne er like bra, han har nemlig vonde erfaringer med å få paintballkuler i låret.

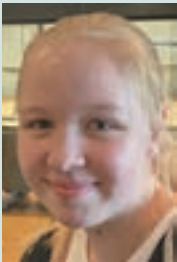
Når lederne sier at de må pakke sammen, er jeg i tegnesalen. Da hører jeg en av elevene si: «Åh, nei, kan vi ikke holde på et par timer til!»

Vi samles i storsalen for avslutning. Men hva er det jeg hører? Fiskerne har fått fisk, en riktig flott sjørørret på 700–800 gram. Så feil kan man ta.

Denne vårfossen av unge mennesker har igjen samlet seg i bussene. Det var en litt stillere elv på slutten av dagen, men alle jeg spurte, var veldig fornøyd med en knalldag.

Fem på DELK Together

Selma Ljøkjel Hansen
9B, Granly skole
Aktivitetsgruppe: Redesign
– Det er veldig fint å være på DELK Together. Her får vi se litt fra de andre skolene og gjøre noe annet enn vanlig skolefag.

Joel E. R. Hannus
5. klasse, Moe skole
Aktivitetsgruppe: Paintball
– Jeg liker at det er så mange aktiviteter her, og at vi kan være sammen med andre. Her kan vi få nye venner; jeg har møtt greie folk fra andre skoler i dag.

Karanvir Singh
10. klasse, Ryenberget skole
Aktivitetsgruppe: Basketball
– Jeg liker å møte nye folk her, og dem er det mange av. Også var det kult med vitenskaps- og magishowet under åpningen.

Hannah Bjørntvedt
9. klasse, Skauen kr. skole
Aktivitetsgruppe: Håndarbeid og tegning
– Det beste på DELK Together er å møte folk fra de andre DELK-skolene. Jeg har snakket med mange jeg ikke kjente. Også liker jeg stemningen her.

Mille Heian
5. klasse, Bjerkely skole
Aktivitetsgruppe: Redesign
– Tryllekunstneren – han var kul, han! Det er fint å møte de fra andre skoler. Også er det jo litt deilig å slippe en vanlig skoledag.

TEKST / TERJE SIMONSEN

GÅ DERFOR UT

KJÆRE ALLE DELKERE OG VENNER

Håkon Valen-Sendstad,
leder for programkomiteen

Tre år har allerede gått siden sist vi var samlet som storfamilie, og i år når vi endelig har mulighet til å møtes igjen på Gjennestad, blir det ekstra stas. For denne gang er det ikke et ordinært Sankthansstevne, men rett og slett et jubileumsstevne. DELK feirer 150 år!

Vi har i år utvidet stevnet med én dag og håper dere har mulighet til å komme og få tre gode, avslappende og hyggelige dager, i et godt åndelig fellesskap. Det blir et variert program for både små og store, men vi har i år forsøkt å legge ekstra til rette for barna. Vi begynner fredag ettermiddag med barnas favorittmiddag, taco. Det blir deretter familiemøte med innslag av barnekor fra både Vestfold, Telemark og Oslo. Kvelden avsluttes med en flott konsert av Garness.

Lørdag blir det et variert program, med spennende møter og seminarer, der vi minnes vår historie, og ikke minst ser på veien videre i det oppdraget vi har fått: «Gå derfor ut».

Det blir lek og moro for alle generasjoner, og et høydepunkt blir jubileumsfesten på lørdag kveld. Søndag er vi tradisjonen tro. Det blir gudstjeneste og misjonsmøte.

Programkomiteens håp er at stevnet kan bli en frisk oppstart etter flere års pause, og et stevne som gir giv og frimodighet for veien videre med det oppdraget vi har fått: å forkynne evangeliet og håpet vi er gitt ved troen på Jesus Kristus. Vi håper det kan bli et vellykket stevne der vi som storfamilie knytter bånd på tvers av alle generasjoner, slik profeten sier: så «fedrenes hjerter kan bli vendt til barna og barnas hjerter til fedrene» (Mal 4,6).

Vi i programkomiteen vil få ønske dere alle hjertelig velkommen til en flott helg på Gjennestad!

Årets Sankthansstevne på Gjennestad

TEKST / REDAKSJONEN

GÅ DERFOR UT

Dette er oppdraget fra Jesus til oss. Det er også overskriften for årets stevne. På lørdag morgen innleder vi dagen med tema *Vent på Herren* –

utrustet til å gå ved Jan Bygstad.

På ettermiddagen får vi gjennom de ulike seminarene se hvordan vi går ut i denne tjenesten – for å drive skole, tjene våre medmennesker i diakoni, utruste barn og unge

til hverdagstro, og spesielt for de unge: utruste til frimodig tro.

I denne artikkelen blir du kjent med noen av de mange bidragsyterne på stevnet.

Linda A. Johannesen har i en årrekke hatt ansvar for barne- og familiearbeid i Skien misjonskirke. I dag er hun Levende tro-konsulent i Misjonskirken UNG. Hun vil ha seminaret: *Vi går ut – for å utruste til en slitesterk hverdagstro hos*

barn og unge. Hun har blant annet skrevet boken: *Hver tid teller – Når kirken utrufter til slitesterk hverdagstro hos barn og unge.* Hun setter søkelyset på hvordan samarbeidet mellom hjem og menighet kan fungere bedre. Målet er å gi den kristne troen til barna så de beholder troen som voksne. I sitt seminar vil hun bringe noen av disse perspektivene inn slik at vi som kirkesamfunn og enkeltindivider igjen blir utfordret til å utruste neste generasjon.

Helje K. Sødal er professor i kristendomshistorie ved UiA. Hun har utgitt en rekke publikasjoner innenfor kirkehistorie, kristen undervisning og emner i skjæringsfeltet kristendom og kultur. Et av Sødals spesiallemner er Hans Nielsen

Hauge, Hagues forfatterskap og spor i norsk kirke- og kristendomshistorie.

Helje forteller om hva hun vil formidle til oss på stevnet: Jeg vil forsøke å avklare hva arven etter Hauge består i, og reflektere rundt hvem som har forvaltet den mest tydelig opp gjennom historien, der blant andre DELK inngår.

Foto: Bøe Johannes Hermansen

Jan Erik Sundby var inntil april i år generalsekretær i Kristne Friskolers Forbund, der han nå er seniorrådgiver. Han er utdannet sivilagronom og lektor og siden rektor ved Tomb videregående skole. Han har arbeidet i Blå Kors og vært kirkeverge i 10 år. Han har politisk erfaring fra kommune og fylkesnivå og var statssekretær i landbruksdepartementet i Bondevik I-regjeringen. Skoledrift er en av DELKs primæroppgaver og Sundbys tema er: *Vi går ut – for å drive skole.*

Per Sigve Særheim har master i teologi fra Menighetsfakultetet og arbeider nå som linjelærer på Veritaslinjen på Bibelskolen i Grimstad. Per Sigve skal ha ungdomsseminaret, og hans bidrag vil være spesielt spennende for de som er nysgjerrige på trosforsvar og apologetikk!

Han er leder for Veritas-konferansen og har vært med på å arrangere denne fra starten.

Følgende er hentet fra Dagen 25.10.2021: *Blant bibelskolestudenter er det ikke bare ungdom med en bombesikker kristen tro, men flere erklærte tvilere. Noen sliter med det som regnes som kristne grunnsannheter.*

– Men de ønsker å finne ut av ting, og de stiller spørsmål. De vil finne ut hvor de står og hva de kan gå for. Særheim har mye erfaring med ungdom og vet hva de lur på!

KONSERT MED
GARNESS
INGELIN REIGSTAD NORHEIM &
HILDEGUNN GARNES REIGSTAD

GJENNESTAD / 24. JUNI 2022 / KL 21.00

Billetter forhåndsselles i din lokale
DELK-menighet eller via delk.no. Billettsalg også
ved dørene før konserten. Begrenset antall.

Elisabeth F. Olsen, Reidun F. Hvale og Rina B. Husby skal sammen ha seminar om hva diakoni er, sjelesorg og samtale og om menigheten som «familie» – er vi som en familie der alle er velkommen? Hvordan kan hver enkelt menighet bli (enda) bedre til å ta imot nye som kommer til kirken vår?

De forteller: Diakoni er kirkens hender og føtter. De siste årene har det ikke vært så lett å drive praktisk diakoni fordi vi har vært forhindret fra å møtes. Kanskje trenger du litt ekstra inspirasjon til å komme i gang med å se mennesker rundt deg? Kom og hør og få en ny forståelse av at det er diakoni i mye av det vi allerede gjør. Jesus er vårt fantastiske forbilde i å se mennesker og møte dem akkurat slik de trenger å bli møtt. Jesu kjærlighet kan vi ikke tie om. Diakoni handler om å fortelle dette, om nødvendig med ord.

Flere smakebiter

Selv om det ikke er plass til å skrive om alt som kommer på stevnet, kommer noen små, siste smakebiter her. **Hilde Heitmann** blir med oss på familiemøtet på fredag. Det blir lansering av DELKs nye historiebok med forfatter **Jostein Bendiksen** i spiss. Det blir avduking av vinnerne av årets salmekonkurranse! Det blir

Jubileumsfest med brask og bram. Festen blir ledet av **Elisabet Søvtedt** og **Magnus Minnesjord** fra Skauen menighet. På søndag morgen blir det festgudstjeneste med misjonærinnvielse og på ettermiddagen misjonsmøte med tale av **Helge S. Gaard**, generalsekretær i Det Norske Misjonsselskap. Velkommen til hver og en!

Viktigheten av sommerleir

TEKST / EMIL SIMONSEN, LEDER DELK UNG

Nå nærmer det seg sommer og ferie. Det betyr fridager med masse sol, og det betyr leir- og festivalsesong. I den anledning vil jeg benytte sjansen til å anbefale å sende barna på leir.

Feriedager

Når det blir ferie, får man fri fra den rutinemessige hverdagen. Det er en befrielse, men kan også bli en utfordring. Rutinene våre hjelper oss også til å lese i Bibelen og komme på gudstjenester, men dette kan for mange bli vanskelig å opprettholde i ferien. Å leve det kristne livet er for mange, meg deriblant, lettere i hverdager enn i feriedager. Derfor er det viktig for de unge å komme sammen på leirer og festivaler. Disse kan bli et høydepunkt og til stor hjelp

for å få påfyll også om sommeren. Slik kan de glede seg til å komme sammen med andre ungdommer eller barn for å lære mer om Gud og møte andre kristne. Disse leirene kan bidra til livsglede, leseglede og trosglede. Dermed kan feriedagene også bli hviledager.

Kvitsund

I fjor var vi heldige og fikk akkurat til å gjennomføre. Vi fikk lov å gjennomføre med to kohorter og mye hånd-sprit. Hadde ikke smittevernreglene åpnet akkurat så mye, måtte vi nok ha avlyst. Heldigvis for de over 90 ungdommene som kom, greide vi å få til en flott leir som betydde mye for mange. Nå er heldigvis situasjonen annerledes. Det ser ut til at vi endelig kan ha en ganske vanlig leir igjen. De fleste regler er borte, og ungdommene som kommer skal slippe å tenke på noen pandemi. Da kan vi gi alt vårt fokus på det som skjer på leir. Vi har gått for et apologetisk (troforsvar) tema med en overskrift fra 1 Pet 3,15: Vær alltid klare til forsvar! (når noen krever dere til regnskap for det håpet dere eier). I et jubileumsår der vi tenker fremover, er det godt å kunne få noen gode svar på hva vi tror på. Det ser ikke ut som det kommer til å bli lettere med årene å stå for et bibelsk syn, så da er det godt å kunne

” La dem ikke gå glipp av fjellandskapet rundt Gaustatoppen der en kan padle kano, grille bål, bade og leke.

komme sammen og se at det ikke er et ufornuftig syn å ha. Espen Ottosen kommer på besøk og vil holde et seminar for oss, og vi vil ha panel-samtaler med mulighet for å stille spørsmål om det meste. Ungdommene får komme sammen til et høydepunkt med liv, Bibel og tro. I tillegg er våre egne Peter Johansen og Fred Arve Fahre med som leirprester.

Bondal

Barna får også være med på moroa. Å flytte barneleirene til august var suksess i fjor, så det fortsetter. Da får ungdommer som er med på Kvitsund også muligheten til å engasjere seg som ledere på Bondal. Kanskje kan dette bli en av de siste mulighetene til å sende barna til Bondal? La dem ikke gå glipp av fjellandskapet rundt Gaustatoppen der en kan padle kano, grille bål, bade og leke. Godt fellesskap med bibeltimer, sang og underholdning vil barna få møte. En slik leir vil også lære barna grunnleggende turferdigheter. Jeg lærte for eksempel at man ikke må gå på fjelltur barbeint i gummistøvler – da får man gnagsår ... La barna få smake det gode trosfellesskap som skapes på sommerleir i flotte naturomgivelser!

Forbønn

Be for leirene som skal gjennomføres i sommer! Be om at forberedelsene må gå bra, og at alle unngår sykdom. Be om at de unge må få møte Jesus og bli styrket i troen. Vær også gjerne med å støtte arbeidet med pengegaver. Å gi Jesus til barna og ungdommene har vi som menighet lovet da vi tok imot dem til dåp. Sommerleirene er noe av det viktigste vi gjør som skaper gode minner for de unge og som kan tenne en ild i hjertene deres. Be derfor med iver og gi med glede!

PODKAST-ANBEFALINGEN

Ole Martin og Einar leser Bibelen

TEKST / ERLING RANTRUD

«To trivelige filosofer, kjent fra P2-programmet verdibørsen og diverse universiteter, ikler seg speiderhabitten og vandrer sideveis inn i Bibelen på leting etter det som der måtte finnes av grått og glimrende og alt i mellom.» Slik omtales podkasten på kanalens side på iTunes.

Filosofene Ole Martin Moen og Einar Duenger Bøhn leser Bibelen fra perm til perm. Kan ordet omvende dem?

Bibelen er verdens mest innflytelsesrike bok. Den har påvirket verdenshistorien, litteratur, kunst, kultur, etikk og filosofi. De to filosofene Ole Martin og Einar er veldig klar over dette og ønsker å ta Bibelen på alvor både som litterært og religiøst verk. Den skal de ha. De omtaler Bibelen med stor respekt.

De har satt seg fore å lese hele Bibelen og underveis sette seg ned med notater og mikrofon for å samtale om hva de opplever. Det er lett for oss kristne å glemme at Bibelen er skrevet av flere ulike forfattere, på flere fremmede språk, i en (og flere) fremmed kultur i en fjern fortid. Det er unektelig et gigantisk kulturelt gap mellom de første leserne og oss. Dette kommer tydelig frem i Ole Martin og Einars reaksjoner. Ofte legger de merke til helt andre ting enn jeg er vant til å se.

Det har vært en øyeåpner for meg å lytte til hvordan moderne sekulære ateister reagerer på Bibelens budskap. Noen ganger er det frustrerende, andre ganger underholdende, men oftest svært opplysende og nyttig. Vår sterke tilknytning til Bøkenes bok gjør at vi har lett for å tenke at andre har samme referanseramme rundt budskapet som vi har. Det har de ikke. Kristne som har lest Bibelen hele livet, har en svært annerledes opplevelse av Bibelen enn de aller fleste andre nordmenn. Det er nyttig å reflektere litt over.

Ole Martins og Einars sekulære blikk kommer til syne både når de møter homofili, slaveri, krig og katastrofer i Bibelen. Samtidig er det svært interessant å høre filosofene reflektere over Guds og menneskers egenskaper. De liker ikke alltid hva Gud gjør, men de konkluderer flere ganger med at Gud er trofast og holder sitt ord, i motsetning til menneskene som feiler gang på gang. Det blir veldig spennende å se hvordan de reagerer på NT når de omsider kommer dit. Dette er ikke en podkast for alle. Men det er for deg som synes det vil være nyttig å lære om hvordan moderne nordmenn, naboer og kollegaer reagerer på Bibelens fortelling og budskap. Det er tross alt dem vår misjonsbefaling gjelder. Podkasten kan hjelpe oss til å møte ikkekristne med klokskap og respekt når vi forteller at vi tror på Bibelen som Guds levende ord til oss i dag.

BARNAS

Finn navn på 10 instrumenter!

I rutenettet under har vi gjemt navnene på 10 forskjellige musikkinstrumenter. Navnene står fra venstre mot høyre og nedover. Klarer du å finne alle sammen?

U	K	U	L	E	L	E	T	I	F
S	T	I	F	I	T	R	U	T	U
M	R	S	O	T	E	I	B	I	T
K	O	N	T	R	A	B	A	S	S
Å	M	Ø	R	O	M	A	T	I	A
P	B	B	O	M	O	P	Ø	M	T
O	O	A	M	M	G	I	T	A	R
D	N	L	P	E	R	A	S	T	U
E	E	L	E	R	Ø	N	U	A	T
L	A	O	T	F	I	O	L	I	N
Y	F	L	Ø	Y	T	E	K	R	Å

Finn fem feil!

Her gir Jesus brød til fem tusen. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre? Tegning: Claudia Chiaravalotti

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Fargelegg Jesus

Vitser

Så var det fyrvokteren som fikk sparken. Han pleide å skru av lyset før han gikk og la seg.

- Pappa må være kjempegammel.
- Jaså? Hvorfor tror du det?
- Fordi brannalarmen gikk da han blåste ut alle lysene på kaka.

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Jakob og Line skal ta bussen

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det var første mandagen i sommerferien. Jakob, Line og pappa sto og ventet på bussen. Solen skinte, og Jakob var skikkelig spent. Han og Line skulle ta bussen til bestemor alene for første gang! Begge to hadde tatt bussen dit før, men ikke alene. De visste hvilke hus de skulle se etter for å trykke på stoppknappen. Det var et stort, rødt hus like etter jordet med de tre hestene. Der skulle Jakob trykke på knappen. Bestemor skulle stå klar og møte dem når de kom frem.

«Jeg vil trykke på stoppen!» sa lille Line med skarp stemme. Hun trampet litt med den venstre foten da hun sa det. «Men, pappa», begynte Jakob og så opp på ham, «hun kommer bare til å trykke altfor tidlig, eller altfor seint!» «Jeg er sikker på at det går bra», sa pappa «Dere kan jo følge med på veien sammen, og så kan du si trykk, og så kan Line trykke.» Line så opp på pappa og smilte fornøyd. «Jeg trykker!»

Lille Line hadde endelig lært å si «r» i løpet av våren. Så nå satte hun i å synge en sang ingen av dem kunne fra før: «Vi skal dra til bestemor, vi skal dra til bestemor, hun bor der hvor hesten bor, hun bor der hvor hesten bor!» «Ja, men hun gjør jo ikke det», sa Jakob. «Hun bor etter hestene.» Lille Line sang bare enda høyere. «Har dere alt dere trenger?» spurte pappa. «Tegneserier, tannbørste og telefon?» «Jada. Vi har alt. Mamma og jeg pakket alt klart i går. Mamma har til og med pakket solkrem, og jeg hater solkrem, og bestemor gnir så hardt i kinnene.» Pappa lo. «Det husker jeg fra jeg var liten også, hun gned så hardt med solkrem at jeg ble rød i kinnene før vi gikk ut i solen.» Jakob lo han også.

«Men du, pappa?» Jakob var litt nølende i stemmen. «Kan du ringe meg om kvelden sånn at du og mamma kan be og synge for oss før vi legger oss som vi pleier?» Pappa smilte. Og han ble litt rar i ansiktet, slik han pleide å bli når Jakob ikke var helt sikker på om pappa var glad eller lei seg.

Jeg tror at når vi ber til Gud så er det litt som vi ringer i telefonen.

«Jeg ringer, og så ber og synger mamma og jeg som vi pleier. Du kan være helt sikker på det.» Lille Line kikket på dem og så sa hun: «Jeg tror at når vi ber til Gud så er det litt som når vi ringer i telefonen.» «Hva mener du?» spurte pappa. «Jo, for vi kan ikke se Gud, men han hører oss allikevel! Og jeg kan ikke se mamma når jeg er hos bestemor, men jeg kan ringe, og så kan hun høre når jeg synger allikevel!» Alle tre så på hverandre og smilte. De trengte ikke si noe mer. De visste at sånn var det!

Straks etter så de bussen komme brummende rundt svingen. Den stoppet, barna tok med seg den store bagen mellom seg og begge de små ryggsekkene og hoppet ombord. Pappa sto der helt til bussen ikke kunne se ham lengre. Så snudde han seg og gikk hjemover igjen. Han kom plutselig på at han straks skulle på jobb. Så tok han telefonen opp av lommen for å sjekke mail. Pappa pleide ofte å sjekke mail mens han var ute og gikk. Men så stoppet han, hm-et litt for seg selv, la telefonen i lommen igjen og sa stille mens han gikk videre: «Kjære Gud, nå vil jeg heller snakke litt med deg.»

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Mikkel Grytnes Husøy, Skien	24.11.21	20.02.22	Telemark
Even Heian Fjellberg, Holmestrand	04.12.21	06.03.22	Bjerkely
Elvira Mørken, Ramnes	16.11.21	27.03.22	Bjerkely
Sander Nilsen	06.03.07	03.04.22	Granly
Joel Nsoni Lumona, Tønsberg	11.05.07	03.04.22	Granly

Andre innmeldte: 11

Døde	Født	Død	Menighet
Knut Einar Kløw, Horten	1951	12.02.22	Horten
Jenny Åse Bekkeseth, Nore	1933	15.02.22	Nore
Else Marthine Skjauuff, Tønsberg	1924	26.02.22	Granly
Svanhild Gjerpe, Oslo	1926	03.03.22	Ryenberget
Karin Stokke, Ramnes	1939	06.03.22	Granly
Anne-Grethe Hasle Berntzen, Oslo	1953	09.03.22	Ryenberget
August Harald Brenne, Rælingen	1941	03.04.22	Ryenberget
Kari Unni Liland, Bærum	1937	04.04.22	Ryenberget
Bodil Hytten	1947	10.04.22	Horten
Astrid Helene Semb, Skien	1932	22.04.22	Telemark

Vigde

Eliza Nowacka, Sztzecin og Joakim Nilgard, Skien, giftet seg i Parafia Ewangelicka swietej Trojcy Sztzcin 30.04.2022

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret 3. mars 2022

- Hovedstyrets årlige møte med ungdom i fokus. Status og planer fra leder DELK Ung og leder i ungdomsrådet.
- Hovedstyret (HS) åpner for en mulig ansettelse av en prest i en liten prosjekt-stilling i menighetsplanten i Hardanger.
- Finansering av utsendte misjonærer ble drøftet, og hovedstyret støttet en henvendelse til menighetene om et ekstra løft for alle våre utsendte.
- Årsregnskapet for 2021 for DELK ble godkjent med et underskudd på kr 331 872,- mot et budsjettert underskudd på 755 000. Økt statsstøtte og mindre kostnader til nett-sider enn budsjettert er hovedårsaken til det bedrede resultatet.
- Samarbeidsrådets program og innhold ble drøftet.
- Sak om økt satsing på barn i DELK ble drøftet. Liknende sak skal drøftes i samarbeids-rådet og saken følges opp videre i HS.
- Jubileumskomiteen leverte sin avsluttende rapport om markeringene av DELK 150 år.
- Sankthansstevnet med temaet «Gå derfor ut» og fokus på jubileumsfeiringen.
- Taushetserklæring skal hentes inn fra eldste.

Kort fra hovedstyret 29.–30. april 2022

- Evalueringsav samarbeidsrådets (SR) første samling og videre oppfølging av sakene.
- Barn og familie – oppfølging etter SR og forrige HS. HS ber administrasjonen om utkast til mandat og stillingsbeskrivelse for en stilling

med ansvar for barne- og familiearbeid i DELK.

- HS drøftet Bondal-styrets henvendelse og vedtok at DELK sentralt ikke kunne binde opp økte ressurser til fjellstua eller love økt bruk av fjellstua utover det som brukes sentralt i dag.
- Første drøftingsarbeid for utarbeidelse av en handlingsplan for strategien til DELK 2022–2025.
- Kommunikasjonsstrategi drøftet og et første utkast til et dokument om dette ble gjennomgått.
- Olaf Engestøl ble ansatt som prest i Jæren menighet i 30 % stilling. Han fikk også 10 % permisjon fra stillingen i Dalane menighet slik at han nå også

har 30 % der. Olaf jobber 40 % utenfor DELK.

- Håkon Valen-Sendstad ble ansatt som prest i Ryenberget menighet i 100 % stilling.
- Jon Magne Sønstabø har sagt opp sin stilling som prest i Bergen menighet, og det ble vedtatt en forlengelse av Mikael Bruuns vikarprest-stilling ut året.
- Oversikt over DELKs samarbeids-organisasjoner ble gjennomgått. Ingen endringer ble vedtatt.
- Årsmeldinger og status for menighetene ble gjennomgått og nye vedtektsmaler for menighetene etter GF 2021 ble godkjent til bruk.

Torgeir Døvik 05.05.22

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragsoverordning kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsoverordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter: enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr (kontakt DELKs kontor) eller Vipps for skattefradrag #574554 og underkategorier. Bankkontonr. for gaver til DELK:

Med skattefradrag: 3000 24 91210
Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832
DELK Nord menighet: 4750 73 13201
Jæren menighet DELK: 3000 52 01612

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke
Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund
Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke
Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Dag Myhre, eldste

Nore, Fredheim kirke
Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke
Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke
Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord
Saga Skihus, Kildalveien 69, 9154 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste
Johan Larsen, eldste

Skien, Skauen kirke
Skauenvægen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke
Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Sandnes, Jæren menighet
Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
Epost: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

Hardanger: Per Olav Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord
Etiopia via NLM.
E-post: tminnesjord@nlm.no

Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlaup@gmail.com

Skal du flytte?
Husk å melde
adresseendring
til Underveis

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

Sankthansstevnet 2022 / 24.-26. juni / Gjennestad, Vestfold

GÅ DERFOR UT

Velkommen
til 150-årsfeiring!

Sankthansstevnet skal være en god møteplass for alle, også for barnefamilier og ungdom. Barna deltar noe på fellesprogrammet, men det vil også være egne møter med sang og undervisning, lek og aktiviteter. Se program for Sankthansormen på delk.no. Ungdommen får også sitt eget program i tillegg til at de blir med på noe av fellesprogrammet. Se «Ungdomsteltet på Sankthansstevnet 2022» på Facebook og delk.no for mer info og program.

DELK
150 ÅR

2022

Fellesprogram

Fredag 24. juni

- 17.30 Taco selges i kafeteriaen frem til kl. 18.15
- 18.30 Åpning av stevnet. Velkomst av ordfører i Sandefjord kommune, Bjørn Ole Gleditsch. Familiemøte med skolefokus. Barnekor. Tale ved Hilde Heitmann
- 21.00 Konsert med Garness

Lørdag 25. juni

- 08.00 – 09.00 Frokost for de som overnatter
- 09.00 Morgenkaffe
- 09.30 Morgensamling – tale ved Jan Bygstad
- 10.30 Formiddagsprogram ved Jostein Bendiksen og Helje K. Sødal
- 11.50 Panelsamtale ledet av Rolf Ekenes
- 12.30 Lunsj – selges i kafeteriaen

- 13.45 Seminarer
- 15.00 Fritid med generasjonsblandede aktiviteter. Fotballkamp og Olabilrace
- 17.00 Varme griller for medbragt mat
- 18.30 Jubileumsfest for storfamilien. Pause med jubileumskake. Fellessangkveld
- 22.00 Ungdomsmøte. Tale ved Per Sigve Særheim

Søndag 26. juni

- 09.00–10.00 Frokost for de som overnatter
- 11.00 Gudstjeneste med misjonærinne ved Bertil Andersson
- 13.00 Middag – selges i kafeteriaen Varme griller for medbragt mat
- 15.30 Misjonsmøte med innslag fra DELKs utsendinger. Tale ved Helge S. Gaard

Se hele programmet på www.delk.no/stevnet2022